

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
 Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
 Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
 Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena 25 gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji
 Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
 Redaktor redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
 Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

GATUNKI
 ZAWSZE
 DOBOROWE

SENSACYJNA REDUKCJA CEN
S. SPIRA, Grodzka 4.

MOC
 RESZTEK
 ZA BEZCEN

3876x

Nasz front londyński

Kraków, 30 listopada.

(Th.) Niestety — nic na nim nowego. A może trzeba odwrotnie powiedzieć: Dobrze, że nic na nim nowego...

Wszak czegoś dobrego po obecnym rządzie spodziewać się już nie można. To znaczy, czegoś zupełnie dobrego. Cokolwiekby się stało, coby na poprawę wyglądało, byłoby tylko obecnego stanu pogorszeniem, bo musiałoby polegać chyba tylko na jakimś zgniłym kompromisie. A dla nas w tej chwili nic nie jest tak szkodliwe i niebezpieczne, jak właśnie jakiś kompromis, któryby pozornie przyniósł jakieś ustępstwa ze strony rządu angielskiego, a w gruncie rzeczy jądro zła by zostało. Jądrem zaś zła było, jest i pozostanie, jak długo istnieć będzie ohydna Biała Księga.

Czy rząd MacDonalda cofnie i zniesie Białą Księgę?

Takiej nadziei niema narazie, a byłoby niezmiernie niebezpiecznym, gdybyśmy próbowali się taką nadzieją ludzi.

Trzeba bowiem przemyśleć jeszcze raz dyskusję palestyńską, jaka toczyła się w parlamencie. Wszystko obracało się około tego jednego tematu: Biała Księga jest co do formy i do treści czemś wprost horrendalnym. Bardzo rzadko, ale przecież, wypowiedział się ten lub ów poseł, raczej po stronie arabskiej, niż żydowskiej. Ale pochwalić Białą Księgę tak, jak ona przed nami leży, nikt nie miał odwagi. Charakterystycznym pod względem tej niejako „szkolnej“ cenzury ujemnej było zdanie p. Amery'ego b. ministra kolonij, a zatem poprzednika lorda Passfielda, który wręcz oświadczył, że ten publiczny dokument jest sztabacką robotą. Wprost zapytał się o niedołężnego autora, który umie tak niezręcznie, niemądrze i niezgrabnie ważne dokumenty państwowe układać.

P. Shiels, a na końcu podsekretarz stanu dla marynarki, p. Alexander, ciągle powtarzali w kółko jedno i to samo: Nieporozumienie! A więc — Żydzi nie zrozumieli należycie treści tendencji Białej Księgi, cały świat polityczny, o ile się już odezwał, również jej nie rozumiał, a ostatnio cały House of Commons z najlepszymi politykami i najtęższymi znawcami prawa angielskiego także jej nie zrozumieli. Czy na wpół inteligentny autor, z takiego ogólnego, ale też najcałkowiciej ogólnego niezrozumienia nie wyciąga konsekwencji, że dzieło jest kiepskie? A dalej — czy na wpół etyczny i rzeczowy autor nie wyciągnie dalszej konsekwencji, że takiego pokręconego i skomplikowanego dzieła nie wolno podtrzymywać?

Kto więc, czy lord Passfield takby ze swoim

„arcydziełem“ nie postąpił, gdyby nie znalazł pokrewnej duszy, która je jednak doskonale rozumie. A tą duszą pokrewną jest — wielki mufti w Jeruzolimie. Ten jedyny człowiek na całej kuli ziemskiej — oczywiście nie jako jedno sotka, tylko jako typ i jako przedstawiciel pewnej określonej grupy — nie popełnił nieporozumienia i nie żąda usunięcia ohydnych dokumentu. On jedyny. A to jest takie naturalne: Wszak to ohydne dzieło powstało i wyszło z porozumienia między lordem Passfieldem i Wielkim Muftim. Jakżeż może dojść do nieporozumienia? Nie jest wprawdzie autentyczną wiadomością, że przed ułożeniem i wydaniem Białej Księgi stanął układ między Wielkim Muftim a rządem angielskim, zamierzającym do tego, że w zamian za dostarczenie Anglii pomocy Arabów w Indiach, rząd angielski ma w tej czy innej formie zniszczyć mandat palestyński. Niema pewności, że istotnie takie „porozumienie“ poprzedziło Białą Księgę, to znaczy, że istotne było także wyraźne porozumienie. Ale niema wątpliwości, że co najmniej „na migi“ porozumeli się szlachetni panowie z Jeruzolimy i Londynu.

Tem ohydniej działała ta cała gra, którą chyba świat potrafi odkryć do zupełnej szpetnej nagości i wykazać grube i brudne nici, któremi się miało smutną odwagę szyć dokument, o którym słusznie powiedziano, że przejdzie, jak wszystko, co się w Palestynie dzieje, do historii. Przejdzie niewątpliwie jako dokument zdrady. Albowiem nim dokonano zdradliwego „handlu“ politycznego, Passfield płacił sjonizmem za żyćliwość i domniemaną ulgę w Bombaju. A zrobił głupstwo i najmniepotrzebniej na świecie dopuścił się zdrady. Wszak Arabowie w Indiach więcej Anglików potrzebują, niż Anglicy ich. Gdyby nie było Anglików toby ich Hindusi gorzej wyrznęli, niż zdegenerowani Arabowie palestyńscy Żydów. Zupełna nieudolność w rządzeniu rządu labourzystów zdradza się na każdym kroku, a niemięcej także w tem posuwaniu się po linii najmniejszego oporu, ofiarując mniejszą liczbę większej. Skoro Arabów jest wielokrotnie więcej, niż Żydów, to słaby a jednak przemądrzały rozum obecnego rządu angielskiego poświęca Żydów Arabom.

Ale czy to rzeczywiście linja najmniejszego oporu? Przyszłość z pewnością pokaże, że tak nie jest. Mówili p. MacDonaldu wszyscy niemal mówcy w parlamencie, że że się wybrał, że przy Białej Księdze spokoju nie zaznał. Mówił mu Lloyd George, że powinien złożyć mandat, skoro nie ma moralnej siły, go wyko-

Wszystkie skrzętne Gospodynie!

Pieką ciasta na
„TORTINIE“

Fabryki Środków Spożywczych i Makaronu
„BOLOGNA“ W KRAKOWIE

nać. Ostrzegali go z prawa i z lewa, ale on nie usłuchał. I Dr. Shiels i p. Alexander, jakby drocząc się, owiadczyli: Pomimo wszystko — Biała Księga pozostaje.

Tak, ale oni nie pozostaną. W tem niebywałym otumanieniu, w jakim obecny rząd rządzi, nie pozostaje mu nic innego, jak tylko pewna zawziętość i uporczywość, a on myśli, że to wygląda, jak konsekwencja i dlatego komuś za imponuje. To jest mylne przypuszczenie. Nikt się co do motywów głębszych i co do całego nastroju nie łudzi. Ale też nikt nie łudzi się, co do losów samego rządu labourzystów. Jeszcze go Lloyd George trzyma, bo chciałby na nim wymóc odpowiednią zmianę ordynacji wyborczej. Gdy mu się to uda, albo gdy uzyska przekonanie, że to mu się nie uda, to ostatecznie go utraci i da mu zginać w niestawie.

Na ten czas i my musimy czekać. Na zaproszenie rządu, właściwie premiera, przedstawicielstwo Agencji Żydowskiej zasiadło do stołu okrągłego do narady. Ale Weizmann tym razem był szczerze — sobą. Nie dyplomatyzył, nie starał się załagodzić, nie dążył do drobnych ustępstw, tylko postawił sprawę na całej szerokiej płaszczyźnie historycznej. Tyle nam obcalicie, a tyle chcecie teraz płacić. Na to nie pozwolimy.

I pertraktacje ugrzeźły. Może już są oficjalnie rozbite, a może niezdecydowany, słabowity, — powtórzmy raz jeszcze to określenie: — otumaniony rząd jeszcze się zastanawia. Pozytywne go rezultatu na razie niema i prawdopodobnie go nie będzie. Nie będzie go — przy tym rządzie. Ale będzie pozytywny rezultat przy jego następcy. Będzie w opinii świata. Będzie przy pomocy Ameryki. Będzie przy — Lidze Narodów.

A tymczasem mamy jeszcze dużo do roboty, czego dokonać możemy bez pomocy angielskiej, chociaż lord Passfield łamie angielskie słowo i traktat międzynarodowy.

XVII. Kongres — w Karlsbadzie

Praga, 29. 11. ŻAT. Z dobrze poinformowanego źródła dowiaduje się korespondent ŻATnej, że XVII. Kongres Sjoniski będzie zwołany do Karlsbadu. Kierownik biura kongresowego dr. Kohn rozpoczął już roboty przygotowawcze. Pierwotnie zamierzano zwołać Kongres do Pragi, nie mogło to jednak dojść do skutku z powodu różnych trudności. Jak się dowiaduje korespondent ŻATnej, rząd czeski oświadczył odnosi się nader przychylnie do projektu zwołania Kongresu do Czechosłowacji.

Bł. p. Karol Eisenstein

(Telefonem od naszego korespondenta)

Lwów 29. 11. (T) Dziś nad ranem zmarł we Lwowie b. poseł Karol Eisenstein w 46 roku życia. Poseł Eisenstein uległ atakowi serca. Zdrowie nadszarpuły mu poważnie ostatnie wybory, w czasie których poseł Eisenstein otrzymał potrzebną ilość głosów do uzyskania mandatu we Lwowie. Dopiero na skutek unieważnienia głosów przez okręgową komisję wyborczą poseł Eisenstein stracił swój mandat. Przeciwno decyzji komisji wyborczej został wniesiony protest.

Błp. Karol Eisenstein był jednym z najbardziej zasłużonych działaczy na niwie sjońskiej, głównie w sferach kupieckich. Przez szereg lat był prezesem Stowarzyszenia kupców we Lwowie i prezesem Centrali Stowarz. Kupieckich Małopolski Wschodniej, — radcą Izby Przem. Handlowej we

Lwowie — długoletnim członkiem Egzekutywy oraz Rady Partyjnej Organizacji Sjońskiej, — po- zatem dwukrotnie piastował mandat poselski w Sejmie z okręgu Złoczów (wybrany w r. 1922 i 1928). W Sejmie zasiadał w komisji handlowo-prze- myslowej i często zabierał głos w dyskusji nad budżetem ministerstwa handlu i przemysłu oraz w sprawach podatkowych. Był również prezesem Tow. Szkoły handlowej we Lwowie.

Pogrzeb błp. Karola Eisensteina odbędzie się w niedzielę o godz. 12-tej w południe. Zmarły osie- rocił żonę i dwoje dzieci.

Następcą błp. Karola Eisensteina na liście sejmowej we Lwowie jest członek Egzekutywy Org Sjońskiej inż. Naftali Landau.

Gabinet parlamentarny p. Sławka

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 29. 11. Sin. Desygnowany na pre- miera p. Sławek przybył dziś do prezydium rady ministrów i odbył szereg rozmów z osobami, któ- re mają wejść w skład jego gabinetu. Najdłuż- j trwała konferencja z wicepremierem Beckiem. We- dle wszelkiego prawdopodobieństwa rekonstruk- cja gabinetu będzie o wiele większa, niż pierwot- nie przypuszczano. Ustępuje premier Piłsudski, któ- ry ma również opuścić stanowisko ministra spraw wojskowych a zatrzymać generalny inspektorat armji. Ustępuje min. Składkowski. Matakiewicz, wicepremier Beck a nawet podobno min. Matusze- wski.

Tendencja tych zmian jest przede wszystkim ta, by przed zbierającym się Sejmem stanął rząd ści- śle parlamentarny tj. złożony wyłącznie z posłów i senatorów reprezentujących nową większość sej- mową. Dlatego ustępuje min. Matakiewicz, który nie wszedł ani do Sejmu ani do Senatu oraz min. Matuszewski, który jako poseł Rzeczypospolitej w Budapeszcie, nie mógł przyjąć mandatu.

Jako zastępca min. Matakiewicza wchodzi w ra- chubę, jak już podaliśmy gen. Norwid-Neugebauer jako zaś ewentualny następca min. Matuszew- skiego wymieniany jest poseł Byrka, względnie prezes PKO. p. Gruber.

Pozatem miałyby zajść zmiany na stanowisku ministra spraw wewnętrznych. Dotychczasowy mi- nister gen. Składkowski ma objąć stanowisko wi- ceministra spraw wojskowych w miejsce gen. Kon- narzewskiego, który przechodzi w stan spoczynku. Tekę spraw wewnętrznych objąć ma dotychcza- sowy minister pracy p. Prystor, zaś ministrem pra- cy ma zostać gen. Hubicki.

Dotychczasowy szef gabinetu prezydium rady ministrów pułk. Schaetzel, który wybrany został do Sejmu z listy BB zaawansuje na podsekretarza stanu w prezydium rady ministrów, co umożliwi mu pozostanie w urzędzie mimo piastowania ma- ndatu poselskiego. Obecny wicepremier: pułk Beck ma otrzymać nominację na wiceministra spraw zagranicznych

Marsz. Piłsudski wyjeżdża na Maderę

Warszawa 29. 11. Sin. W związku z informa- cjami o wyjeździe marsz. Piłsudskiego zagranicę mó- wią, że celem wyjazdu będzie wyspa Madera. Pobyt marsz. Piłsudskiego zagranicą potrwa około 6 mie- sięcy. W tym czasie marszałek zajmie się opraco- waniem projektów zmiany konstytucji.

Posłowie Liebermann i Witos zatrzymują mandaty

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 29. 11. Sin. Z kół politycznych donoszą, że poseł Liebermann postanowił zatrzymać mandat do Sejmu, jaki mu przypada z listy Centrole- wu. Podobno również poseł Witos ma zatrzymać mandat i objąć prezesurę Piasta, do czego go takia- śliają jego przyjaciele polityczni. Jedynie p. Kiernik odmawia przyjęcia mandatu, albowiem pragnie się- ę on wycofać na dłuższy okres czasu z życia polity- cznego. Obecnie pozostał jeszcze w więzieniu w Grójcu nowo wybrani posłowie Barlicki, Ciołkosz

i Dubois, dalej pp. Bagiński i Popiel. Poseł Korfanty przebywa w więzieniu mokotowskim.

B. pos. Putek na wolności

Warszawa 29. 11. Sin. Dziś został zwolniony z więzienia w Grójcu b. poseł z Wyzwolenia, Putek. P. Putek wyjeżdża jutro do rodzinnej Choczni na dłuższy pobyt, gdyż czuje się chory i zmęczony.

Co zawiera nota niemiecka do Ligi Narodów

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Genewa 29. 11. PAT. Nowy konsul generalny w Genewie dr. Voelckers, wręczył dzisiaj przedpo- łudniem generalnemu sekretarzowi Ligi Narodów notę rządu niemieckiego, zawierającą prośbę o u- mieszczenie na porządku dziennym styczniowej sesji Rady Ligi Narodów, sprawy ostatnich wydarzeń na polskim G. Śląsku. Nota obejmuje 30 stron pisma maszynowego i opiera się na art. 72 niemiecko-pol- skiej konwencji górnośląskiej z roku 1922. Ogłosze- nie noty nie nastąpi przed środą przyszłego tygo- dnia, gdyż najpierw muszą otrzymać jej odpisy wszyscy członkowie Rady Ligi.

Berlin 29. 11. (Sch) Jakkolwiek oficjalne ogło- szenie tekstu noty niemieckiej wręczonej dziś ge- neralnemu sekretarzowi Ligi Narodów nastąpi dopiero w przyszłym tygodniu, niektóre dzienniki wieczorowe dziś już przyznają treść najważniej- szych jej punktów. Nota m. i. powiada: „Wielka

część mniejszości niemieckiej została samowolnie pozbawiona możliwości wykonania prawa wyborcze- go. Twierdzenie to oparte jest na licznych przykła- dach. W około 30 tysiącach wypadków pozbawio- no Niemców prawa wyborczego na podstawie rze- komych wątpliwości co do przynależności państwo- wej. Dla wyjaśnienia tych wątpliwości ustalono termin 3-dniowy, w którym to czasie musiano przedłożyć różne dokumenty, uznane następnie w większości wypadków za nieważne. Wskutek pro- pagandy polskiej za głosowaniem jawnym mniej- szość niemiecka została silnie skrupowana w swo- bodnem wykonaniu prawa wyborczego. Także roz- porządzenie ministra spraw wewnętrznych, wedle którego pozostawiono wyborcom swobodę w od- dawaniu głosów jawnie i wpływ powstańców wpłynęły terroryzująco na mniejszość niemiecką. Rząd niemiecki stwierdza, że wybory odbywały

Przy otyłości, pobudza naturalna woda gorzka „Fran- ciszka Józefa” przemianę materji w organizmie i wpły- wa na wysmukłość kształtów. Ządać w aptek. i drog.

się w warunkach anormalnych i że władze nie uznawały za wskazane wkraczania czasami na- wet w wypadkach jawnego bezprawia. Na Górnym Śląsku sytuacja była zgoła inna.

Zostało udowodnione, że przeprowadzono tam- istniejący już od lat plan, tolerowany przez wła- dze polskie, którego ośrodkiem był Związek pow- stańców śląskich. Ścisłą współpracę Związku po- wstańców z władzami tamtejszemi charakteryzu- je fakt, że prezesem tego Związku jest wojewoda górnośląski. Podczas zamachów terrorystycznych dokonywanych przez powstańców władze nie in- terwenjowały wogóle lub tak późno, że cel nie zo- stał osiągnięty“.

Nota zawiera następnie opisy kilku najcięższych wykroczeń w różnych miejscowościach Górnego Śląska i powiada: „charakterystyczne jest, że pod- czas zamachów policja znajdowała się zawsze w najbliższym sąsiedztwie lub nawet pod domem na- wiedzonym przez terrorystów, jednakże nigdy nie interwenjowała. Członkowie bloku niemieckiego — twierdzi nota — otrzymywali mnóstwo listów z pogrózkami, jakie po części dochodziły do rąk a- dresatów bez znaczka pocztowego i zaopatrzone w pieczęć Związku powstańców“. Rząd niemiecki wyraża następnie protest w imieniu nietylko pra- wa, lecz także humanitaryzmu i prosi Ligę Naro- dów o odpowiednią ochronę niemieckiej mniejszo- ści narodowej w Polsce.

Wybory do palestyńskiej rady ustawodawczej

Jerozolima 29. 11. ŻAT. Prasa arabska donosi, że wybory do palestyńskiej rady ustawodawczej będą wyznaczone na pierwszy tydzień 1931 roku. Palestyna ma być przytem podzielona na 4 okręgi wyborcze, a mianowicie: Akr, Nablus, Jerozolima (włączając Hebron i Betleem) oraz Jaffa (włączając przytem Beer Seba i Gaze). Z tego samego źródła prasa arabska donosi, że i chrześcijanom będzie w radzie ustawodawczej reprezentował ludność chrześcijańska Jerozolimy i Jaffy, drugi zaś chrześ- cjanin Palestynę północną.

Wspólna akcja prasy hebrajskiej i arabskiej

Jerozolima 29. 11. ŻAT. Wydawcy „Fele- stin“ zwrócili się do wydawców wszystkich pism arabskich i żydowskich o podjęcie wspólnej akcji przeciwko represjom prasy palestyńskiej, stosowa- nym przez rząd. Projektodawcy nawołują do utwo- rzenia w tym celu specjalnego związku prasy arabsko-żydowskiej, zaznaczając przytem, że podobna wspólna akcja wywrze silny wpływ na rząd pale- styński i wykaże całą niesłuszność polityki prasowej rządu.

Dymisia gabinetu Vaugoin'a

Wiedeń 29. 11. (W) Rząd austriacki Vaugoin'a podał się dziś do dymisji. Przystępnym jego następcą ma być naczelnik Przedarulanji dr. Ender.

Pożar wodnopłatowca „DoX“

Paryż 29. 11. (B) Jak z Lizbony donoszą, na pokładzie olbrzymiego wodnopłatowca niemieckie- go „Do X“ wybuchł dziś groźny pożar, którego pa- stwą padła cała lewa część aparatu wraz z mo- torami i urządzeniem wewnętrznym. Doszczętnie zniszczone jest także całe lewe skrzydło. Ogień ugaszono przy pomocy załogi i hydroplanów por- tugańskich.

Bł. p.

Henryk Kupfermann zmarł po krótkich a dolegli- wych cierpieniach przeżywszy lat 23

Pogrzeb odbędzie się dziś w niedzielę o godz. 1-iej w południe z domu przedpogrzebowego na cmentarzu ży- dowskim, o czym zawiadamia w nie- utulonym żalu pozostała

Zona

Manifest Egzekutywy Sjonistycznej

Sjoniści!

Kongres jest zwołany!

Nigdy jeszcze Kongres nie stał przed ważniejszymi decyzjami, odkąd Deklaracja Balfoura i Mandat Palestyński otworzyły nam bramy Żydowskiej Siedziby Narodowej.

Po latach owocnej budowy chce się wstrzymać rozpięciu naszej pracy, położyć tamę pełnemu rozwinięciu naszych energii. Naród żydowski wzywa nas do odpowiedzi.

Z trybuny swojej, z trybuny Kongresu Sjonistycznego, podniesie narodowe żydostwo swój głos. Tutaj znowu będziemy mówili o niedoli naszego narodu i ugruntowaniu jego przyszłości, tak że świat nas usłyszy i zrozumie sprawiedliwość naszej Sprawy.

Kongres pokaże, że myśl sjońska, która wiodła nasz naród poprzez stulecia, wygnania, silniejsza jest aniżeli przeciwności; że myśl ta żyje, jak długo naród nasz w nią wierzy i żyć dla

niej jest zdecydowany.

Zwołaliśmy Kongres!

Apelujemy do Jiszuwu, który buduje Kraj i naszą Przyszłość.

Apelujemy do Chaluca, który z tęsknotą wyczeka przed bramami Ojczyzny.

Apelujemy do Żyda, który w modlitwie zwraca się ku Wschodowi.

Apelujemy do wszystkich, którzy wiernie trwają przy Sjonie, do mężczyzn, kobiet, młodzieży.

WYKUPUJCIE SZEKEL.

WYBIERAJCIE NA KONGRES!

EGZEKUTYWA ORGANIZACJI
SJONISTYCZNEJ

Londyn, listopad 1930.

Jerozolima, Kisiew 5691.

Antagonizm włosko-francuski, a francuskie imperjum kolonialne

U podstaw antagonizmu włosko-francuskiego leży kwestja aspiracji kolonialnych faszystowskiej Italji. Antagonizm ten rzuca cień na całą politykę europejską, albowiem dzięki niemu odżył przedwojenny problem bałkański, nadwyrężył został sojusz francusko-angielski, podsycał on rewizjonistyczne dążenia Niemiec.

Francja zajmuje w rzędzie mocarstw kolonialnych drugie po Anglii miejsce. Jej imperjum obejmuje w chwili obecnej obszar 12 milionów km. kw. i liczy 60 milionów mieszkańców; rozciąga się ono na Afrykę, Azję, Oceanję i Amerykę centralną, punkt ciężkości znajduje się jednak w kolonjach północno-afrykańskich, zajmujących obszar 2'7 milionów km. kw. z 12 milionami mieszkańców. W obręb posiadłości azjatyckich wchodzi Indochiny i terytorjum mandatowe Syrii i Libanu.

Handel z kolonjami przysparza Francji olbrzymie zyski, np. w r. 1928 wynosił on ponad 32 miliardy franków, z czego 3/4 przypadało na port w Marsylii. Handel ten znajduje się całkowicie w rękach francuskich. Zarówno rozmiary handlu, jak i czerpane zeń zyski stale rosły, ponieważ w ostatnich trzydziestu latach, a zwłaszcza po wojnie światowej, inwestowała Francja wiele miliardów franków w złocie w swoich kolonjach, co pozostaje w związku ze stratą rynku rosyjskiego. Giełdowy i bankowy kapitał francuski może wzrastać tylko pod warunkiem eksploatacji dużych terenów kolonial-

nych

Kolonje są dla Francji nie tylko źródłem olbrzymich dochodów, ale i jej potęgi militarnej. Żołnierze kolorowi brali już udział w wojnie światowej, wprowadzone po wojnie powszechnej pogotowie wojenne obejmuje również i kolonie. Zwłaszcza Afryka Północna może w krótkim czasie wypełnić luki w armji francuskiej, wywołane słabym przyrostem ludności. Z kolonij czerpie też Francja siły robocze, w miastach portowych i w południowych departamentach liczących kolorowych robotników stale i poważnie wzrasta.

Ponieważ przyrost ludności we Włoszech przewyższa zdolności produkcyjne kraju, Francja natomiast cierpi na niedobór urodzeń, a ludność jej nie wzrasta, ponieważ w kolonjach francuskich przebywa stale tylko 1'6 miliona Francuzów, a Włosi emigrują en masse z braku pracy w kraju, przeto polityka Italji dąży do pozyskania nowych terenów ekspansji kolonialnej i z tych właśnie tendencji Italji wyrasta antagonizm między nią a Francją, od której Italja pragnęłaby uzyskać część jej kolonij afrykańskich.

Na tem tle rozwija się kryzys w stosunkach włosko-francuskich, którego poszczególne fazy wyrażają się już to w zatargu o tzw. parytet morski, już to w sporach natury emigracyjno-politycznej. Wszystko to jest jednakże tylko ornamentem, a nie kwestją zasadniczą, albo-

Litwinow w Berlinie

Moskwa, 29. 11. PAT. Komisarz ludowy do spraw zagranicznych, Litwinow odbył wczoraj w Berlinie dłuższą naradę z ministrem spraw zagranicznych Czubrussem. Następnie Litwinow przyjął ambasadora tureckiego.

W Ameryce ludzie giną z zimna

Nowy Jork, 29. 11. PAT. Całe Stany Zjednoczone na wschód od Gór Skalistych objęte są falą mrozów. Dotychczas zarejestrowano 50 wypadków śmierci z zimna. W Nowym Jorku, Waszyngtonie i innych miastach temperatura spadła znacznie. W Chicago wiele osób zmarło z zimna. W środkowych stanach spadł śnieg, który wywołał przerwę w komunikacji.

Przed procesem przeciwko „upiorowi“ z Düsseldorfu

Proces przeciwko „upiorowi“ z Düsseldorfu, Kürtenowi odbędzie się najprawdopodobniej w styczniu albo w lutym 1931. Rozprawa potrwa przez cztery dni i odbędzie się przy drzwiach zamkniętych, ponieważ stwierdzone w śledztwie szczegóły nie nadają się do jawnej rozprawy. Okazało się teraz, że Kürten był nie tylko masowym mordercą, ale i masowym podpalaczem. Dokładnie notował wszystkie swoje podpalania, a w jego notatniku naliczono 48 wypadków podpałek, sięgających aż do roku 1914. Jest rzeczą doprawdy niezrozumiałą, że zbrodniarz, który zresztą około 20 lat swego życia spędził we więzieniu, dopiero tak późno zdemaskowano.

Kürten zachowuje się w więzieniu zupełnie spokojnie, czemu się w ostateczności dziwić nie potrzeba, wszak ma już praktykę w tej dziedzinie. Pytanie tylko zachodzi, czy uda się obrońcy drogi Sengstockowi jego obrona, zmierzająca do uznania Kürtena za patologicznego degenerata. Charakterystyczną jest rzeczą, że Kürten ochoczo i gorliwie przyznawał się do wszystkiego, a nawet przyznał się do takich zbrodni, których nie zdolano stwierdzić. Ustalili zdołano, że Kürten ma na swem sumieniu 9 mordów i 8 usiłowań morderstwa. Kürten posiada fenomenalną wprost pamięć przypomina sobie z najdrobniejszymi szczegółami morderstwa, które popełnił jeszcze przed laty.

wiem konieczność posiadania terytorjów kolonialnych, zdolnych do wchłonięcia nadmiaru ludności, jest zasadniczą wytyczną i podstawą całej współczesnej polityki zewnętrznej Italji.

J. B.

BERNARD GERVAISE

Odwet

— Posłuchaj, kodeks cywilny niestety, nie dostarcza mi żadnego legalnego prawa zabraniać ci noszenia krótkich włosów, co świadczy, że Napoleon nie przewidywał wszystkiego. Masz stąd zupełną swobodę obcięcia długich warkoczy, które zdobyły twą głowę w dniu ślubu. Może nie byłbym cię pościł, gdybyś ich nie miała. Zrób więc co uważasz za dobre, lecz uprzedzam cię, że pożałujesz, jeśli wylosujesz swój zamiar, równie wstępnym, jak niesłusznym i śmieszny.

Tak przemówił Gaston Courmemise do Eleonory, swej prześlizniętej, młodej żony.

Prześliczna i młoda jego żona uprzejmie wysłuchała tej filipiki męża i wruszywszy ramionami wzięła czynnym ruchem, opuściła dom jego, by udać się do fryzjera, patentowatego niszczyciela długich włosów, którego zamówiła już dnia poprzedniego.

Gdy powróciła do domu, fakt nieodwołalny już miał miejsce: cudowne sploty, którymi obdarzyła ją natura, zostały podzielone na dwie równe części. Krótsza z nich trzymała się skóry głowy, a dłuższa spoczywała w torebce, którą miała w ręku.

— Widzisz, mój drogi — rzekła z prostotą — każesz mi sobie obciąć włosy. I spojrz, jak mi z tem do twarzy.

Gaston spojrzaniem stwierdził rozciągniętość kataru i rzekł z chłodnym spokojem:

— Dobrze. Wiem przynajmniej, co zrobić należy.

— A co zrobisz? — zapytała p. Courmemise, zaniepokojona mimowoli.

— Zobaczysz — odrzekł na to.

Coprawda nie zobaczyła narazie. Rzecz stała się wyczuwalna dopiero na dzień trzeci, gdy Gaston, ubrany do wyjścia, pocałował ją na pożegnanie.

— Och! Klujcie! — zawołała nieposłuszna małżonka.

— Czy nie gołiłeś się dzisiaj?

— Naturalnie, że się gołiłem: brodę i policzki...

— A górna wargę?

— Górnej wargi więcej nie gołę.

— Nie gołisz już więcej?

— Nie. Innemi słowy zapuszczam wasy.

Eleonora podskoczyła na krześle.

— Także pomysł! — zawołała. — Wiesz dobrze, że nie znoszę mężczyzn z wasami.

— Modlitwie — odparł na to Gaston. — Co do mnie, nie znoszę kobiet z krótkimi włosami.

— A więc ta straszna szpeczyna, co ci rośnie pod nosem, ma być rodzajem zemsty względem małe?

— Powiedzmy inaczej, odwetem.

— Ależ to głupie! Oszpecaz się dobrowolnie. Z twarzą zupełnie wygoloną podobny byłeś do Juliusza Cezara!

— A teraz upodobnie się do Vercingetorixa. Oto wszystko.

Mijały dni i tygodnie. Wasy Gastona, zrazu podobne do szpeczyny przeobraziły się po wielu odmianach w motylek, rozdzieloną czy też zniszczoną po środku. Eleonora z konsekwentną ścisłością postęp roz-

woju tej wegetacji, a mąż jej nie tylko zapuścił wasy, lecz nie strzygił ich nawet, jak nakazuje moda.

— A więc naprawdę nosić to będziesz? — zagadnęła go kiedyś.

— Oczywiście — potwierdził Gaston.

— Dość że będę zniszczona żyć z człowiekiem, który macza swe wasy w zupełnie doskonałą okazyję do wyrzeczenia się zupy, której nigdy nie lubiłam.

— Posłuchaj Gastonie! Jeżeli się nie ogolisz, nie pocałujesz mnie więcej.

— Trudno, nie będziemy się więcej całować.

I tego wieczora, małżonkowie, kładąc się spać, odwrócili się plecami do siebie, nie zamieniwszy po całunku.

Taki stan rzeczy trwał do dnia, gdy Eleonora, która odznaczała się dobrem sercem, wkroczyła na drogę uległości.

— Mój drogi — przyznała się pokornie — że robiłam obcinając włosy; skoro tego nie chcesz, zapuszczaj je znowu, niech odrosną...

W tych warunkach Gaston nie miał już powodu do oporu ze swojej strony. Niezwłocznie udał się do najbliższego fryzjera i kazał zgolić wasy.

Gdy wrócił do domu, w świadomości spełnionego obowiązku, Eleonora przyglądała mu się długo i w końcu zdecydowała się oznajmić:

— Ach, ogoliłeś się! Co za pomysł! Wołałam cię być z wasami.

I w tej chwili dopiero Gaston spostrzegł że żona jego była stokroć ładniejsza, odkąd miała krótkie włosy.

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM.

„Polska zażądała całej Ukrainy...“

Oskarżenia w procesie moskiewskim przyznają się do winy...

Moskiewski proces przeciwko organizatorom „partii przemysłowej“, która wedle aktu oskarżenia przygotowała miała zbrojną interwencję Francji i innych państw europejskich przeciwko sowietom, jest prawdziwym unikatem, gdyż wszyscy oskarżeni, chociaż wiedzą, że grozi im kara śmierci, przyznają się do winy.

I tak, główny oskarżony profesor Ramsin przez 6 godzin opowiadał o przygotowaniach do zbrojnej interwencji przeciwko Rosji. Głównego kontyngentu sił zbrojnych dostarczyć miała Polska, Rumunia i państwa bałtyckie, a po zatem przez Besarabję miała wkroczyć do Rosji biała armia w sile 100.000 ludzi. Miano uderzyć równocześnie na Leningrad i Moskwę, spodziewano się, że wysłarczy około 600 do 800.000 ludzi, by całą akcję do pomyslnego doprowadzić końca. Ramsin opowiedział też o swej konferencji z pułkownikiem francuskiego sztabu generalnego Joinville'm, który interesował się sytuacją czerwonej armii i wypytywał się szczegółowo o możliwościach wywołania ruchawki na tyłach czerwonej armii w głębi Rosji. Dla przygotowania tej ruchawki na żądanie francuskiego sztabu generalnego stworzono w Londynie „partii przemysłowej“ specjalną organizację militarną. Później jednak okazało się, że akcja nie można było tak prędko urzeczywistnić, ponieważ niektóre państwa wysunęły zbyt wielkie żądania, a zwłaszcza Polska, która zażądała całej Ukrainy aż do lewego brzegu Dniepru. Ponieważ Francja w roku 1928 nie ukończyła jeszcze wszystkich swych prac przygotowawczych, przeto przesunięto termin zbrojnej interwencji na rok 1930. Ale już w drugiej połowie roku 1929 dowiedziała się „partia przemysłowa“, że interwencja i w roku 1930 jest niemożliwa. Francja obawiała się zaangażowania z powodu niepewnej swej sytuacji na granicy włoskiej i dlatego postanowiono przesunąć termin interwencji na rok 1931. Cały plan interwencji pozostał niezmienny, z tą tylko różnicą, że nie liczono już na jakiegokolwiek powstania na Ukrainie i Zagłębiu donieckim, dlatego nałożono na „partię przemysłową“ obowiązek przerwania komunikacji między Zagłębiem donieckim a Moskwą. Miała też nastąpić blokada gospodarcza miast sowieckiej, by w ten sposób powstrzymać rozwój gospodarczy sowieków. „Partia przemysłowa“ z początku nalegała na to, by Rosji nie rozkawałkowano, ale z bólem serca zgodzić się musiała, na częściowy rozbiór Rosji.

Po Ramsinie złożył obszernie zeznania inż. Larićzew który naprzód opowiedział dzieje powstania w roku 1926 centrali inżynierów i techników, która w roku 1928 zamieniła się w t. zw. partię przemysłową. Larićzew potwierdził wszystkie szczegóły zapodane przez Ramsina, uzupełniając je tylko tem, że z początku planowano interwencję na rok 1928, ponieważ wówczas stosunki między Anglią a sowiekami były bardzo napięte. Larićzew dodał jeszcze, że podczas swego pobytu w Londynie w roku 1928 miał dłuższą konferencję ze słynnym angielskim pułkownikiem Lawrence'm, który bardzo żywo interesował się całą akcją.

Obszernie zeznanie złożył też Kalinikow,

Referaty o Talmudzie, kabale i chasydyzmie przed audytorjum chrześcijańskim

Berlin (ŻAT) Gmina żydowska w Essen przedziła szereg imprez, które są pierwszymi przedsięwzięciami tego rodzaju w życiu gminnym.

W miejscowej synagodze w dni niedzielne odbywały się referaty pod ogólnym tytułem: „Czy istnieją tajne nauki żydowskie“. Referaty cieszyły się wielką frekwencją. Na każdy odczyt przychodziło około 2500 słuchaczy. Publiczność w 90 procentach składała się z chrześcijan. Pierwszy referat wygłosił dr. rabin Dine-

man, który m. in. podał, że członkowie „partii przemysłowej“ pozornie pracowali nad urzeczywistnieniem pięcioletki, a w rzeczywistości mieli tylko przeszkadzać i sabotować ten plan. Inni oskarżeni jak Czarnowski, Kuprianow i Fiedotow zeznali, że uprawiano w Rosji sabotaż gospodarczy już od lat 10. W każdej fabryce i technicznym przedsiębiorstwie sowieków istniała jacejka składająca się z byłych carskich oficerów.

Ciekawe są zeznania oskarżonych Oczkina i Sitnina. Pierwszy wyższy funkcjonariusz w instytucie technicznym zeznawał tak, jak gdyby był własnym swoim oskarżycielem. Oczkin opowiadał, że oskarżeni korzystali z każdej trudności sowieków, by wykazać światu, że sowiecy nie są w stanie sprostać swym zadaniom. Jego główną zaś misją było sprowokowanie katastrofy w Zagłębiu donieckim. Sitnin zaś zeznał, że był pośrednikiem Ramsina z angielskimi sferami przemysłowymi i tytułem prowizji zarobił około 100.000 rubli.

Na wniosek Krylenki postanowiono przesłuchać jeszcze cały szereg świadków.

Kłeska Niemiec na przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej

Militarne postanowienia traktatów pokojowych pozostają w mocy

Na odbywającej się obecnie w Genewie przygotowawczej konferencji rozbrojeniowej ponieśli Niemcy zupełną klęskę. Do bardzo żywej kontrowersji doszło podczas dyskusji nad ogólnymi postanowieniami projektu konferencji rozbrojeniowej, przyjętego już w pierwszym czytaniu. Te ogólne postanowienia wychodzą z założenia, że planowana konwencja rozbrojeniowa w niczem nie może naruszać militarnych zobowiązań wynikłych z traktatów pokojowych. Do odnośnego artykułu tychże postanowień dał delegat Francji uzupełniający wniosek, wedle którego państwa podpisujące obecną konwencję całkiem wyraźnie poddają się nienaruszalności zobowiązań militarnych płynących z traktatów pokojowych. Delegat Francji, Massigli zaznaczył w swym przemówieniu, że od przyjęcia tego wniosku uzależniła Francja swą zgodę na projekt konwencji.

Imieniem Niemiec zaznaczył hr. Bernstorff, że nie będzie mógł podpisać konwencji, która przechodzi do porządku dziennego nad zasadą równouprawnienia. Zresztą nie można żądać od Niemiec, by jeszcze raz uznały militarne postanowienia traktatu Wersalskiego.

Delegaci Jugosławji, Polski i Rumunji w zupełności solidaryzowali się ze stanowiskiem Francji a lord Cecil imieniem Anglii bardzo ostro wystąpił przeciwko Niemcom oświadczając, że opinia publiczna jest zaskoczona sabotażem akcji rozbrojeniowej przez Niemcy. Imieniem Stanów Zjednoczonych przyłączył się Gibson też do stanowiska Francji.

Przystąpiono do głosowania i przyjęto 12 głosami przeciwko pięciu odnośny artykuł projektu konwencji, oraz 14 głosami dodatkowy wniosek Francji.

man, który dał przegląd nauk Talmudu, rab. dr. Baek referował o Kabale, wyjaśniając teoretyczne i praktyczne podstawy mistyki żydowskiej. W ubiegłą niedzielę wygłosił referat dr. Marcin Buber o chasydyzmie. Słuchacze po każdym referacie zgłaszali pytania co do różnych zwyczajów i przepisów ceremoniału synagogałnego.

Wszystkie pisma w Essen streszczały szczególnie i omawiały ten cykl referatów, podkreślając wielkie zainteresowanie jakie referaty te wywołały wśród ludności obalamucanej dotychczas przez różne żydożercze banialuki. W różnych kołach wyrażano życzenie, aby również inne gminy żydowskie w Niemczech poszły za przykładem gminy w Essen.

R BARCIKOWSKI - S.A. - POZNAŃ

-Do nabycia w aptekach i drogeriach-

Z TEATRU I ESTRADY

POŻEGNALNE PRZEDSTAWIENIA ZESPOŁU LIDJI POTOCKIEJ

Wczorajsza premiera „Upiorów“ Ibsena została przyjęta przez publiczność z prawdziwym serdecznym aplauzem. Dziś grane będą „Upiory“ po raz drugi i ostatni. Popołudniu o godz. 3.30 dana będzie jedyny raz po cenach popularnych wzruszająca sztuka „Mirele Efros“, która jutro wieczorem będzie powtórzona na dochód „Ogniska dzieci“. Wymienione przedstawienia są zarazem pożegnalnymi. Można przeto przypuszczać, że ściana one do teatru bardzo liczne rzesze publiczności. Udział przyjmują pp. Lidja Potocka, Lipowska, Nawrot, R. Turkow, Borodow, Landau, Melman, Rakow, Potasiński i inni.

We wtorek i srode wystąpi zespół w Tarnowie w sali „Sokola“ ze sztukami „Romans“ i „Kobieta, o której się mówi“.

— Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO. Dzisiaj jako w dniu Święta Narodowego odbędą się dwa przedstawienia, a to popołudniu dla młodzieży szkolnej Prolog Rostworowskiego, „Warszawianka“ Wyspiańskiego i „Noc w Belwederze“ Staszycy; wieczorem uroczyste przedstawienie galowe poprzedzone przemówieniem p. Pochmarzkiego, a złożone z nigdy dotąd niegranego prologu do „Kordjana“ pt. „Przygotowanie“ oraz 10-tu obrazów „Spisku koronacyjnego“ tj. III-aktu „Kordjana“ Jutro ulubiona „Roxy“. We wtorek na popularnym przedstawieniu powtórzenie „Przygotowania“ złączone z „Warszawianką“ i „Nocą w Belwederze“.

— LEOPOLD MUENZER Jak było do przewidywania, zapowiedź Chopinowskiego recitalu w wykonaniu znakomitego wirtuoza Leopolda Muenzera zgrupowała jutro w poniedziałek 1 grudnia w sali Bolońskiego tłumy muzykalnej publiczności. Pozostałe bilety w niewielkiej ilości do nabycia

REPERTUAR TEATROW KRAKOWSKICH

TEATR ŻYDOWSKI (UL. BOCHENSKA)

Niedziela: 3.30 pop. „Mirele Efros“ (ceny niższe); 8.30 wiecz. „Upiory“.

Poniedziałek: 8.30 wiecz. „Mirele Efros“.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Niedziela: pop. Prolog — „Warszawianka“ — „Noc w Belwederze“ (ceny najniższe); wiecz. „Przygotowanie“ — „Kordjan“ (uroczyste przedst. w dniu Obchodu 100 Rocznicy Powstania Listopadowego).

Poniedziałek: „Roxy“ (ceny niższe)

„BAGATELA“

Niedziela: „Dziś dancing w Bagateli“ (3 przedstawienia).

Poniedziałek: „Dziś dancing w Bagateli“.

KINO MUZEUM: „Miasto cudów“, legenda południowo amerykańska. W roli gł. Douglas Fairbanks, oraz komedia: „Lolo pogromca Indian“.

PRZEDSTAWICIEL POLSKIEGO URZĘDU EMIGRACYJNEGO BADA SYTUACJĘ ŻYDÓW POLSKICH W KANADZIE. W Montrealu bawi delegat Polskiego Urzędu Emigracyjnego prof. Nałęcz Dobrowolski. W rozmowie z przedstawicielami prasy żydowskiej, prof. Dobrowolski oświadczył, iż przybył do Kanady, aby zapoznać się z sytuacją imigrantów polskich. Prof. Dobrowolski zainteresował się też sytuacją Żydów polskich w Montrealu.

90-LECIE NESTORA DZIENNIKARSTWA NIEMIECKIEGO. Z Berlina donosi ŻAT.: W tych dniach obchodził 90-letnie nestor dziennikarstwa niemieckiego dr. Izidor Kastan. Jubilat w ciągu lat kilkudziesięciu był redaktorem działu wewnętrznego politycznego w „Berliner Tageblatt“. Dr. Kastan oprócz swych pamiętników ogłosił również szereg artykułów o swych wspomnieniach i środowiska żydowskiego.

DYSKUSJA POWYBORCZA

P. Pryłucki odgrzewa folkistyczne mądrości

W piątkowym numerze „Momentu” snuje p. Sz. J. Stupnicki refleksje na temat „przegranej kampanji”, upatrując przyczynę klęski wyborczej społeczeństwa żydowskiego w tem, że ciągle jeszcze w ulicy żydowskiej panuje koncepcja „politycznej izolacji”, że ciągle jeszcze żydostwo polskie „nie znajduje kontaktu, nie dochodzi do porozumienia ze społeczeństwem polskim”. Używając języka wyraźniejszego idzie tu o znaną teorię folkistyczną, która występuje w zasadzie przeciw samodzielności polityki żydowskiej. Zdaniem folkistów, powinna polityka żydowska oprzeć się, względnie iść ręką w rękę z tem ugrupowaniem politycznym polskim, które posiada zrozumienie dla interesów i potrzeb żydowskich. Takim ugrupowaniem polskim mogłaby tylko być polska demokracja, bo przecież ani kooperacja z endecją, ani ze stronnictwami chłopskimi, ani też z PPS (jako partią klasową) nie jest możliwa. Toteż z wyjątkiem wyborów do trzeciego Sejmu, kiedy Polkiści szli razem z posem Grynbaumem, stale zwalczali nas oni przy wyborach, powtarzając swoje wskazania, że nie można wiecznie się „izolować”, że trzeba znaleźć „kontakt” z polskim światem liberalnym i demokratycznym.

We wspomnianym na wstępie artykule pisze p. Stupnicki: „Nareszcie nastąpiła zmiana w kraju. Przyszedł nowy czas z nowymi ludźmi, którzy dopięli władzy i także ku nam wyciągnęli dłoń. Nie żądali od nas ofiar, nie domagali się, byśmy się czegośkolwiek zrzekli, albo byśmy cokolwiek przyrzekli. Żądali jedynie tylko, by wśród Żydów była zgoda i jedność...”

P. Stupnickiemu zdaje się więc, że ową partją demokratyczną do połączenia się z którą Polkiści ci zawsze nawoływali, ale której poprostu nie było na arenie polskiego życia politycznego — że tą partją jest — sanacja. Abstrahujemy tu zupełnie od zasadniczej strony całego problemu a mianowicie od kwestji, czy żydostwo polskie, jako zespolona masa o specyficznej strukturze społeczno i kulturalno gospodarczej mogłoby zrezygnować za siebie i swoich polityków, gdyby nawet istniało takie stronnictwo polskie, któreby uznawało faktycznie a nie tylko na papierze postulat pełnego równouprawnienia Żydów i prawo żydostwa do narodowo-kulturalnej autonomji. Na Zachodzie, gdzie nie ma zbiorowości żydowskiej o takim charakterze, jest samodzielna polityka narodowo żydowska oczywiście bezprzedmiotowa — stąd też nie można konstruować żadnej analogji, między polityką żydowską w Polsce a polityką żydowską np. w Niemczech, Francji, Anglii itd. Od tego zasadniczego problemu zupełnie więc abstrahujemy. Wystarczy wskazać na to, że w Polsce takiego stronnictwa, które suponuje teorię folkistyczną poprostu niema, bo jest u nas narodowa demokracja, chrześcijańska demokracja, socjalna demokracja, chłopska demokracja, ale niema — demokracji, w znaczeniu jakiegoś poważnego społeczno i politycznie umiarkowanego ugrupowania o charakterze szczerze postępowym, liberalnym i demokratycznym. Stąd wszystkie dotychczasowe folkistyczne zalecanki do polskiej demokracji lub polskiego — jak się ogólnikowo wyrażano — społeczeństwa, były poprostu jednostronnem pobożnem życzeniem.

Ale teraz przyszła sanacja — i p. Stupnickiemu wydaje się, że nareszcie wyłonilo się wymarzone stronnictwo polskie, z którym Żydzi mogliby „iść”. Powtarzamy jeszcze raz, że nie wdajemy się tu w zasadniczą stronę problemu, tzn. czy nawet w razie zaistnienia tej wymarzonej partji polskiej, wolnoby nam było zrezygnować ze samodzielnej żydowskiej polityki. Pytamy się tylko, czy sanacja jest rzeczywiście tą partją polską, której można zawierzyć i w ręce oddać realizację naszych postulatów żydowskich? Czy dotychczasowe czyny sanacji tak naprawdę napawają ufnością? A zatem: trzeba być naiwnym albo ślepym, żeby identyfikować sanację z obozem „polskiej demokracji”. Kontury polityczne są wprawdzie w Polsce mocno zamaza-

Najpopularniejsze mydło świata teraz także w Polsce!

Miljony kobiet używają od lat mydła toaletowego Lux. Jest ono nie tylko nadzwyczaj czyste i pachnące, ale także tani! Spróbujcie, a zostaniecie mu wierni.

LUX

MYDŁO TOALETOWE

najulubieńsze
w świecie. LTS 2-94.

ne, ostatecznie jednak „demokracja” znajduje się — po drugiej stronie barykady. Że po tej drugiej stronie barykady znajduje się też skrajna polska reakcja społeczna i polityczna (endecja i chadecja) — to właśnie stanowi tragiczny paradoks polskiej rzeczywistości politycznej, nie usuwa jednak tego faktu, że sanacja nie jest identyczna z polską demokracją. Nasze „pójście” z sanacją oznaczałoby więc w rzeczywistości pójście przeciw obozowi polskiej demokracji, choćby tylko jej części radykalnej, przeciw chłopskim stronnictwom radykalnym, przeciw polskiemu socjalizmowi. Czy na to godzi się p. Stupnicki? powiada on, że „wyciągnięto ku nam dłoń” i „niczego od nas nie żądano”. Ale idzie właśnie o to, że żądano od nas właśnie rezygnacji z naszej samodzielności politycznej.

P. Stupnickiemu jako wytrawnemu publicyście nie potrzeba opowiadać, że my nie prowadzimy polityki antysanacyjnej. Przy wszystkich żalach naszych do obecnego rządu nie pragniemy wcale, o ile chodzi szczególnie o mo-

ment żydowski, jego zmiany. Front nasz nie jest antysanacyjny. Polityka nasza zmierza jedynie do wyodrębnienia żydowskiej myśli politycznej poza obręb walki sanacyjno-opozycyjnej. Gdybyśmy byli przyjęli „wyciągnięta ku nam dłoń”, bylibyśmy ten teren przymusowej — jak ja niedawno temu poseł Thon nazwał — nieutrwalności opuścili. A to byłoby dla żydostwa polskiego i jego przyszłości groźnem niebezpieczeństwem.

Zupełnie inna rzecz, czy był możliwy do zawarcia blok wyborczy z ugrupowaniami ortodoksyjnymi i gospodarczymi, na gruncie tej właśnie samodzielności żydowskiej, tj. w danej sytuacji — neutralności wobec walki sanacyjno-opozycyjnej. Jeśli blok ogólno-żydowski na takiej zasadzie nie był możliwy do zawarcia, to nic mamy czego żałować, że nie został zawarty chociaż stracono mandaty. Jeśli atoli blok taki można było zawrzeć, to niezawarcie go było stanowczym i olbrzymim błędem.

W. Berkelhammer

JENŃ WALLEŚZ

Małżeńska orchidea

W oknie wystawowym jakiejś kwiaciarni ujrzałem wspaniałe orchidee. Wybrałem kilka najładniejszych i posłałem swej żonie do domu.

Gdy żona otrzymała kwiaty zapytała oczywiście pannę z kwiaciarni, która je przyniosła, kto kazał przysłać orchidee.

— Nie wiem. Widziałam jak wybierał je jakiś pan z łysiną. Zapłacił, podał adres i poszedł.

Pani nie mogła w żaden sposób domyśleć się, kto mógł jej przysłać kwiaty. Szybko przebiegła w pamięci wszystkich swych znajomych, z którymi łączyła ją bliższa cność i tajemna znajomość. Ale byli to wszystko młodzi chłopcy z czarnymi lub jasnymi czuprynami, łysiny nie miał żaden. Oczywiście nie przyszło jej do głowy, że kwiaty mógł jej kupić mąż.

— Mąż i orchidee. Nonsens. Jakiż to mąż kupuje swej żonie orchidee?

Na obiad mąż przyszedł do domu. Oczywiście oczekiwał, że żona mu serdecznie podziękuje za kwiaty. Omylił się jednak. Żona milczała. Bała się wogóle wspomnieć o kwiatkach: by nie wzbudzić podejrzenia męża i nie wywołać jego zazdrości.

Obiad już był zjedzony. A żona ciągle jeszcze nie mówiła ani słowa. Mąż również nie

nie mówił, gdyż przypuszczał, że nie nadesłano jej wogóle z kwiaciarni. Szykował się już do zrobienia awantury, gdy jednak wszedł do sypialni, zauważył ze zdumieniem, że za firanką troskliwie ukryte stoją jego orchidee. Wydawało mu się to podejrzane. Dlaczego ukrywa przed nim kwiaty. Powrócił do pokoju.

— Dlaczego nie powiedziałeś mi, żeś otrzymała kwiaty?

— Kwiaty? Ach, tak, zapomniałam.

— A kto ci je przysłał?

— Nie wiem.

— Nie opowiadaj bajek.

— Rzeczywiście nie wiem.

— A więc dlaczego je ukryłaś?

— Poprostu nie chciałam cię niepokoić.

— Ach tak. Był powód do tego, żebym się niepokoiła? W tej chwili powiesz mi, z kim mnie zdradzasz, w tej chwili.

Młoda kobieta opuściła głowę. Już miała na ustach nazwisko swego przyjaciela. Trudno, wydało się. Ale w tej samej chwili mąż uśmiechnął się.

— Wiesz głuptasku, nastraszyłem cię, przecież kwiaty były ode mnie...

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc grudzień b. r.

Tani miesiąc przedświąteczny

Z powodu zakończenia sezonu zimowego sprzedajemy detalicznie we filii naszej w Ryńku gł. 5. zapasy odzieży zimowej, bajecznie tanio, niż cen fabrycznych, — dając w ten sposób P. T. Konsumentom możliwość nabycia pierwszorzędnej konfekcji znanej powszechnie z dobroci, wprost u wytwórcy. Zapraszamy my do licznego zwiedzania naszego składu detalicznego, dla przekonania się o dobroci i cenach bezkonkurencyjnych wyrobów naszych. 3912p

Krajowa Fabryka Konfekcji Męskiej i Dziecięcej

Rewizjoniści pozostają nadal w Organizacji Sjonistycznej

Londyn (ŻAT) W związku z rezolucją uchwaloną przez konferencję rewizjonistów palestyńskich, aby światowy związek rewizjonistów podjął kroki w kierunku wystąpienia z organizacji sjonistycznej Ż. A. T. poinformowany został przez egzekutywę rewizjonistyczną w sposób następujący:

W ruchu rewizjonistycznym niema w rzeczy wistości tak ostrych tendencji separatystycznych, jakie ujawniły się na zjeździe rewizjonistycznym w Tel-Awii. Obecna egzekutywa światowego związku rewizjonistycznego stoi na gruncie uchwał podjętych przez ostatnią konferencję światową, która odbyła się w Pradze. Uchwały te głoszą, że rewizjoniści pozostają nadal w ramach organizacji sjonistycznej. Aż do kongresu sjonistycznego niema mowy o zmianie tego stanowiska. Dlatego też stanowisko sformułowane przez sekcję palestyńską może być uznane jedynie za dezyderat, lecz nie za żądanie. Przedstawiciele rewizjonistyczni pozostają w Sjonistycznym Komitecie Wykonawczym i w dalszym ciągu uważają się za część składową organizacji sjonistycznej.

Głosy prasy angielskiej o polityce palestyńskiej

Londyn (ŻAT) „Times“ omawia w artykule wstępnym obecną sytuację zagadnienia palestyńskiego. Dziennik pisze, iż krótkocwne żądania politycznego sjonizmu nie mogą być zrealizowane. Żaden rząd angielski nie będzie mógł zadowolić Żydów skoro są oni rozczarowani z tego powodu, że rząd odrzuca taką interpretację mandatu, podług której Żydowska Siedziba Narodowa przekształcić się ma w żydowskie państwo narodowe. Krańcowi sjonisci dążą do tego, aby powstała przewaga Żydów nad Arabami przy pomocy administracji angielskiej i w ostateczności nawet przy pomocy angielskich sił zbrojnych. Dążenie to pozostaje w jaskrawej sprzeczności z najważniejszymi artykułami mandatu. Umiarkowani sjonisci powinni pamiętać o tem, że jak to już powiedział sir Herbert Samuel, korzyści dla Arabów nie oznaczają wcale strat dla Żydów i że dla zapewnienia Żydowskiej Siedziby Narodowej jest niezbędna zgoda Arabów. Polityka rządu, kończy „Times“ zmierza do tego, aby zgodę tę uzyskać.

„Manchester Guardian“ stwierdza, iż zapowiedziana przez rząd pożyczka 2 i pół miliona funtów oznacza niewątpliwie wkroczenie na szluzę drogę rozwiązania zagadnienia palestyńskiego. W Palestynie rolnictwo musi być zintensyfikowane. Niemożliwym jest to jednak bez kapitału. Pożyczka palestyńska powinna jednak na krótki tylko czas obciążać angielskich płatników podatkowych.

„Daily Telegraph“ oświadcza, że rząd usiłuje naprawić szkody wyrządzone przez pożalowania godną Białą Księgą. Pożyczka palestyńska stworzy możliwość skolonizowania 10,000 rodzin. Nie wierzymy coprawda, pisze dziennik angielski, aby to mogło zadowolić Żydów. Świadczy to jednak o tem, że rząd zmierza do zatarcia złego wrażenia, jakie wywarła Biała Księga.

Przed wyborami uzupełniającymi w Whitechapel

Wszystkie partie ubiegają się o głosy żydowskie Londyn (ŻAT) W związku z wyborami uzupełniającymi do parlamentu w Whitechapel, które wyznaczone zostały na 3-go grudnia br Labour Party, jak już donieśliśmy telegraficznie, wydała broszurę w języku żydowskim p. n. „Partja Pracy jest za całkowitem urzeczywistnieniem ideału Ży-

dowskiej Siedziby Narodowej“. Organ Labour Party „Daily Herald“ donosi, iż broszura ta, kolportowana jest wśród Żydów w Whitechapel, aby wyjaśnić fałszywe interpretacje stanowiska rządu w sprawie mandatu palestyńskiego. Prasa londyńska poza „Daily Herald“ sądzi, iż szanse Labour Party ponownego uzyskania mandatu w Whitechapel są wątpliwe.

W okręgu tym wszystkie cztery stronnictwa, nie wyłączając komunistów, wysunęły swych kandydatów. Główna walka rozegra się jednak między kandydatem labourzystów a kandydatem konserwatystów. Przed kilku miesiącami, zanim ogłoszona została Biała Księga, wybory w Whitechapel nie wywołałyby, rzecz jasna, żadnego zainteresowania. Obecnie jednak decydującą jest okoliczność, że wśród 37,000 wyborców jest 14,000 Żydów. Labour Party, która w okręgu tym przeprowadziła kandydata od r. 1922, wykazuje dość znaczne zdenerwowanie. Kandydat labourzystów James Hall jest właśnie autorem wspomnianej broszury. Równocześnie kandydat konserwatywny wydał odezwę do wyborców żydowskich, w której wskazuje, że konserwatyści są jedynym stronnictwem, które zawsze odnosiło się życzliwie do postulatów żydowskich w Palestynie. Najmniejsze szanse ma kandydat liberałów Barnett Janer (czynny sjonista). Poalej-sjonisci prowadzą agitację za kandydaturą labourzystów. Wielu jednak robotników żydowskich sympatyzujących z Poalej-Sjonem oświadcza, iż raczej powstrzymają się od głosu, nie chcąc głosować na kandydata Labour Party.

Wspólna akcja szewców żydowskich i arabskich

Jerozolima (ŻAT) W całej Palestynie odbywa się obecnie kampanja protestacyjna szewców przeciwko rosnącemu wciąż importowi obuwia zagranicznego. W akcji tej uczestniczą zarówno żydowscy jak i arabscy szewcy. Wśród ludności kolportowane są ulotki nawołujące do niekupowania obuwia zagranicznego. W Jerozolimie powstał komitet dla pokierowania całą tą akcją. Komitet składa się z 2 Żydów, 2 Arabów i Armeńczyka, który jest przewodniczącym.

Profesorzy pracy przeciwko numerus clausus

Praga (ŻAT) Na zebraniu profesorów uniwersytetu praskiego uchwalono wystąpić przeciwko żądaniu zaprowadzenia „numerus clausus“ dla studentów zagranicznych. W komunikacie o tem zebraniu powiedzianem jest, że studenci zagraniczni w Pradze składają się przeważnie z Żydów z Polski, którzy naskutek ograniczeń nie mogą się kształcić na właściwych wydziałach uniwersytetów polskich.

Dookoła afery rytualnej na Rusi Przykarpackiej

Świadkowie terroryzowani przez władze śledcze.

Praga (ŻAT) Szereg faktów służyć może za dowód, że pewne koła na Rusi Podkarpackiej pragną rozdmuchać aferę rytualną, która jest obecnie rozpatrywana przez sąd okręgowy w Wielka Berezina w skandal na miarę europejską.

Jak już donieśliśmy, proces ten na wniosek prokuratora i pomimo protestów obrony poraz drugi już został odroczonej. Obydwaj uczniowie którzy pierwotnie zeznali, że domokrażcy żydowscy usiłowali wytoczyć im krew dla celów rytualnych, później zaś zeznania swe cofnęli,

Jubileusz tow. Sal. Bestera

Organizacja „Mizrachi“ w Małopolsce święciła onegdaj 50-cio letni jubileusz jednego z najbardziej poważanych swych członków i przywódcy swego, tow. Salomona Bestera urodzonego d. 27 listopada 1880 w Jarorznie.

Już w wczesnej młodości przejął się tow. Salomon Bester ideą odrodzenia narodowego. W Boryslawiu, gdzie początkowo zamieszkał, założył szereg instytucyj w charakterze religijno-narodowym. On też stał u kolebki ruchu mizrachistycznego w byłej Galicji.

W całej pełni rozwinął dopiero swoją owocną działalność od czasu przesiedlenia się do Krakowa.

Tu zakłada wspólnie z bhp. Józefem Dresdnerem szkołę „Cheder Iwri“ (Mizrachi), która rozwija się coraz bardziej i przenosi się warte do własnego nowego gmachu. Jest również jednym z założycieli popularnej instytucji filantropijnej „Beth Lechem“ i prezesem Krakowskiej Organizacji, oraz Bet Hamidraszu „Mizrachi“.

Z ramienia org. „Mizrachi“ zasiada od dwóch lat jako radca w kahale i jest członkiem Rady Naczelnej Światowej Organizacji „Mizrachi“, jak również członkiem egzekutywy organizacji krajowej.

Cześćgodnemu Jubilatowi życzy organizacja Mizrachi i ogół sjonistyczny długich lat szczęśliwej i owocnej pracy.

znów zostali przesłuchani przez funkcjonariusza sądowego. Przytem jeden z uczniów Wasil Kosta został spoliczkowany i zrzucony ze schodów. Wasil Kosta w toku przesłuchania oświadczył, iż sam skaleczył sobie rękę i nikt nie usiłował wytoczyć jego krew.

Dyrektor szkoły Pazichanic, który oświadczył przed sądem że dzieci zmyśliły bajkę o wyloczeniu krwi, obecnie został pociągnięty przez żandarmerję do odpowiedzialności pod zarzutem rzekomego wywierania wpływu na dzieci, aby fałszywie zeznawały.

Przez tenże incydent, który spowodował, aby minister sprawiedliwości zainteresował się wreszcie całą tą sprawą.

Incydent antysemitki na uniwersytecie w Bebręczynie

Budapeszt (ŻAT) „Pester Lloyd“ donosi: Na uniwersytecie w Bebręczynie niejaki Józef Kowatz, student teologii dotkliwie obraził medyka żydowskiego Jerzego Kleina. Ten ostatni w odpowiedzi spoliczkował antysemitckiego studenta. Kowatz zaskarżył Kleina do senatu akademickiego, który postanowił wydrzeć Kleina z uniwersytetu na okres 4-ch semestrów. Klein apelował do ministra oświaty, który jednak decyzję senatu zatwierdził.

Należy zauważyć, że jest to nierwszy wypadek tak surowej kary wobec akademika, który zareagował w obronie honoru niewątpliwie w stanie podniecenia. Dotychczas żaden student na uczelniach węgierskich nie był tak dotkliwie karany. Senat motywuje swój wyrok, iż winien on stanowić przestrożę dla innych studentów. Węgierska prasa demokratyczna pisze, że przecież senat uniwersytecki miał ostatnio wiele okazji do nakładania podobnych kar przynajmniej w stosunku do jednego z wielu dziesiątków studentów antysemitkich, którzy na to zasłużyli, a jednak pozostali bezkarni.

Motywy wyroku w sprawie wypadków w Borsza

Bukareszt (ŻAT) Sąd okręgowy w Satu Mare, gdzie odbył się wielki proces w sprawie wypadków w Borsza ogłosił obecnie motywy wyroku, które głószą: Nie można było stwierdzić faktów zarzucanych przez akt oskarżenia obydwu stronom. Ponieważ część głównych oskarżonych (student Daniela, duchowni Berendei, Dimitrescu i inni) przebywali już w więzieniu przez szereg miesięcy, sędziowie nie mogli wziąć na siebie odpowiedzialności za dalsze ich ukaranie. Natomiast stwierdzono, że Daniela który nie jest miejscowym mieszkańcem, pogwałcił przepisy ustawy o zgromadzeniach, dla tego też został skazany na karę grzywny.

INFORMATOR GOSPODARCZY.

Pyrrhusowe zwycięstwo Banku Polskiego

W dniu 15 listopada br skurczył się według oficjalnych doniesień portfel wekslowy o blisko 48 milj. złotych. Zatem restrykcje kredytowe Banku Polskiego wydały swój rezultat, z punktu widzenia statutowej gospodarki Banku Polskiego — dodatni. Niestety, z punktu widzenia ogólnej gospodarki handlowej jest to zwycięstwo pyrrhusowe, albowiem portfel wekslowy Banku Polskiego skurczył się tylko kosztem lawinowego napływu weksli długoterminowych w rękach prywatnych, niemogących sobie teraz z nimi dać rady, albowiem przeważna część kursujących weksli jest długoterminowa, a brak możliwości czasowego pozbycia się ich postawiło kupiectwo, a nie mniej i przemysł w sytuacji bez wyjścia. Czyż nie byłoby możliwem, by statut Banku Polskiego nie byłoby możliwem, by statut Banku Polskiego nie stworzono przeciw w zupełnie odmiennych warunkach koniunkturalnych, dostosować do postulatów obecnie wyjątkowo niekorzystnej sytuacji gospodarczej kraju? („Kupiec”).

Projekt ustawy o nadzorze państwowym nad kartelami

Połączone sekcje Izby Przemysłowo-Handlowej we Lwowie uznały za pożądane wprowadzenie państwowego nadzoru nad kartelami ze stanowiska potrzeb życia gospodarczego. Natomiast sekcje oświadczyły się przeciw stworzeniu specjalnego urzędu komisarza kartelowego, lecz za powierzeniem tych funkcji ministrowi przemysłu i handlu, za zmianą składu sądu kartelowego w ten sposób, by czynnik gospodarczo-fachowy był w nim silniej reprezentowany, oraz za powołaniem do życia Rady Kartelowej, złożonej z delegatów izb przemysłowo-handlowych, jako organu opinijnego i wnioskodawczego, ministra przemysłu i handlu. Wreszcie sekcje zaopiniowały, że projekt rządowy o państwowym nadzorze nad kartelami wykazuje tak wiele niedociągnięć i usterek, telami nie powinien być wprowadzony w życie w drodze dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej, lecz że należałoby go skierować na normalną drogę ustawodawczą i umożliwić sferom gospodarczym gruntowne przedyskutowanie wszystkich zagadnień, związanych z problemem kartelizacji i ustawowe go unormowania odnośnego nadzoru.

Nie będzie podwyżki taryf kolejowych

Ministerstwo Komunikacji zaprzecza kategorycznie pogłoskom o rzekomo zamierzonej podwyżce taryf kolejowych.

W sprawie przewozu drobnicy w skrzyniach

Sprawa przewozu drobnicy w skrzyniach była omawiana na posiedzeniu Komitetu Eksploatacyjnego Państwowej Rady Kolejowej, przyczem wyłonili się duże różnice zdań. Ogólnie stwierdzono, że badania wstępne ze strony Ministerstwa Komunikacji nie są jeszcze ukończone i że trzeba wskutek tego dyskusję nad tą sprawą odłożyć na później. Zauważać należy, że o ile przemysł jest zainteresowany tą innowacją, to ze zrozumiiałych przyczyn źle są dla niej usposobione sfery ekspedycyjne.

Nowa placówka finansowa w Krakowie

Bank Dyskontowy Warszawski, jeden z najstarszych i najsilniejszych finansowo banków polskich, który z wszelkich przesilen gospodarczych wyszedł zwycięsko własnymi siłami, otwiera — jak się dowiadujemy — już z dniem 1 grudnia br. po przejęciu Banku Małopolskiego oddział swój w dawnej siedzibie przejętego banku.

W ten sposób zyskuje Kraków nową bardzo poważną placówkę finansową, która przyczyni się niezawodnie do gospodarczego rozwoju naszego miasta i jego bliższych oraz dalszych okolic.

Sytuacja w handlu skórą

Raptowny spadek cen obrabia w drugim kwartale br. doprowadził do licznych niewypłacalności, zwłaszcza na prowincji. Odbiło się to na rynku skórzanym, na którym zaufanie zostało podważone; obroty skurczyły się. Wielu kupców nie mogąc powetować poniesionych strat, zawiesiło wypłaty. Dotknięte zostało prawie wyłącznie kupiectwo, posiadające przedstawicielstwa fabryk. Ceny wstrzymują się mniej więcej na jednym poziomie z niewielkimi wahaniami. Ożywienie zaznaczające się we wrześniu, obecnie znowu osłabło.

OMEGA

Zegarek na całe życie

Możliwość prywatnych Kas Chorych

Na skutek starań Związku Przemysłowców w Krakowie, Ministerstwo Przemysłu i Handlu zawiadomiło Związek, że w momencie aktualnym dla scalenia ubezpieczeń społecznych poprzez postulaty Związku o możliwość zastępczości prywatnych Kas Chorych w miejsce publicznych, o ile prywatne przedsiębiorstwa urządują odpowiednie Kasy Chorych. Zostalby więc w takim razie zniesiony monopol Kas Chorych.

Również na skutek starań Związku Przemysłowców w Krakowie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej uznało słuszność zniesienia art. 1154 lit b. austr. kod cyw. Postulat ten uwzględni Ministerstwo z okazji najbliższej nowelizacji rozporządzenia o umowie o pracę robotników.

Zebrań towarzyskie Związku Przemysłowców w Krakowie

Onegdaj odbyło się w sali motylowej restauracji Hawelki pierwsze zebranie towarzyskie członków Związku Przemysłowców przy bardzo licznym udziale najwybitniejszych przedstawicieli naszego świata przemysłowego, nie tylko z Krakowa ale i licznie przybyłych gości z prowincji.

W czasie zebrania omawiano, bez poprzednio ułożonego programu, aktualne sprawy z dziedziny gospodarczej i politycznej. Zebranie przeciągnęło się do północy.

Ogólnie stwierdzono pożytek i potrzebę tego rodzaju bezpośredniej wymiany myśli o charakterze towarzyskim, wobec czego ustalono, że zebrania takie będą się odbywały narazie raz na miesiąc, we wtorek po 15-tym

O TEMIN ULGOWY PRZY WYKUPIE PATENTÓW. Zgodnie z ustawą o podatku przemysłowym ostateczny termin wykupu świadectw przemysłowych upływa z dniem 31 grudnia. Organizacje gospodarcze wystąpiły do Ministerstwa Skarbu, by jak za lat ubiegłych przyznany został dodatkowy 14-dniowy termin ulgowy, po którym kontrolerzy Izby skarbowych rozpoczęli by sprawdzanie patentów w przedsiębiorstwach przemysłowych.

WYŚCIG MIĘDZY FORDEM A CITROENEM O ZAŁOŻENIE FABRYKI MONTAŻOWEJ W POLSCE. Odnośnie do notatki pod tym tytułem, zamieszczonej przez nas przed kilku dniami, zawiadamia nas firma „Citroen”, że posiada już drugi

SATYRA POLITYCZNA

NOWE POWITANIE

— Po żołniersku karny klub BB nie pozdrawia się inaczej, jak tylko żołnierskiem: „Cześć!”
— A członkowie opozycji nie przestają pozdrawiać się i witać nowym pozdrowieniem, które brzmi: „Brześć”. Rymuje się to z poprzedniem!...

ODWROTNA EWOLUCJA

Sejm nasz przeżywa rozwój odwrotny, niż świat filmu. Bo podczas gdy w zakresie kinematografii przeszliśmy ewolucję od filmu niemego do dźwiękowego, to w dziedzinie parlamentu przechodzimy rozwój odwrotny: od parlamentu dźwiękowego-mówionego do sejmu i senatu niemego...

ZA — JEDNO SŁOWO

— Wielcy publicyści zagranicą, rekrutujący się zwykle z nawiązań do sławnych mężów stanu (Lloyd George, Coolidge, Macdonal itd.) pobierają podobno za każde słowo aż po kilkanaście dolarów.
— I u nas nie gorzej. Znam kilkuset ludzi, którzy za jedno słowo pobierają kilkadziesiąt tysięcy złotych.
— Za jakie słowo?
— Za krótkie słowo: „Ślubuję”.
— No tak. Ale kilkadziesiąt tysięcy wtedy tylko, kiedy dany Sejm odbywa pełną, przez konstytucję przewidzianą kadencję...

rok Warszawa własną fabrykę, która w roku ubiegłym zatrudniała 54 robotników i 19 pracowników umysłowych, w roku zaś bieżącym zatrudnia 165 robotników i 70 pracowników umysłowych. Wartość towarów zakupionych w kraju wzrosła w tym samym okresie czasu 5-krotnie.

WIELKA FUZJA BANKOWA W NEW YORKU. W najbliższym czasie mają się sluzjonować 4 wielkie banki nowojorskie, mianowicie Bank of The United States, Manufactures Trust Company, Public National Bank and Trust Company i International Trust Company. Nowy bank rozporządzać będzie kapitałem w wysokości 1 miljarda dolarów. Prezesem nowej instytucji zostanie Herbert Case. dotychczasowy prezes zarządu nowojorskiego Federal Reserve Banku.

DUŻA UPADŁOŚĆ NA WĘGRZECH. Jedną z największych fabryk płótna na Węgrzech Jan Fiedler S A ogłosiła upadłość. Passywa wywoła przeszło 4 miliony pengó.

LITERATURA I SZTUKA

DODATEK TYGODNIOWY „NOWEGO DZIENNIKA”

G. Szofman

Z okazji 50-lecia urodzin

G. Szofman zajmuje w literaturze hebrajskiej odrębne stanowisko. Należy on do twórców indywidualistów, którzy obrali sobie za cel oddać tylko odłamki i części z wzburzonego wulkanu życiowego. Życie — według tych poetów-indywidualistów — nie jest syntezą przerwanych uczuć, myśli i czynów, które się składają na jedną całość prowadzących do pewnego wyższego celu życiowego, lecz jest wyrazem chwilowych nastrojów i refleksyj jednostek, czyli tego, co w niemieckim nazywają „Stimmungen”. Jest ono tylko czemś epizodycznym, jakby przypadkowym szkicem. Nie ma żadnych celów, żadnych praw, które logicznie i systematycznie rekonstruują to wielkie morze co się życiem zwie, lecz wszystko zależy od nastroju danego człowieka w danej chwili.

Nastroje, refleksje, a zatem przypadki są decydującymi czynnikami w życiu. Kolektywne, masa czyli życie zbiorowe nie są w stanie odzwierciedlić zrygnowanych, skomplikowanych i zawiłych ścieżek duszy ludzkiej. Każda jednostka jest światem dla siebie, mikrokosmosem, który żyje, tworzy sobie życie, a jednak sam jest podległy różnym chwilowym wybuchom i nastrojom swojej, sobie samemu nieznannej duszy. Powieść może zatem być wyrazem życia zbiorowego i kolektywnego współżycia a nie odzwierciedleniem jednostki i jej przeżyć duchowych. Szkic, epizod i mała nowelka — oto forma twórczości tego pokroju poetów-indywidualistów, którzy doszli do takiej filozofii życiowej. Zajmują się oni nie głęboką filozofią, analizą psychologiczną, tarciami pochodzącymi z powodu kontrastów społecznych, lub wogóle problemami ogólnoludzkimi, lecz wyłącznie i przede wszystkim drobnymi charakterystycznymi szczegółami zachodzącymi w życiu człowieka. Drobne te szczegóły są główną osią, około której obraca się twórczość tych pisarzy.

Głównym przedstawicielem tego rodzaju twórczości we współczesnej literaturze hebrajskiej jest G. Szofman.

Literatura hebrajska była dotychczas głównie literaturą narodową, literaturą ogółu, zajmującą się całokształtem życia żydowskiego. Naród żydowski, jego cierpienia, jego walki i jego dążenia były głównym tematem w literaturze hebrajskiej. Jednostka, jej walki duchowe, jej tragiczne wżaganie się nie tylko jako Żyda, lecz także jako człowieka, tego wogóle brak było we współczesnej literaturze hebrajskiej. Dopiero Gnesin, Brenner i Szofman zaczęli zajmować się jednostką i jej losem. Ale podczas gdy twórczość Gnesina obraca się w sferze metafizycznej melancholji, Brennera w sferze psychologicznego pesymizmu, to twórczość Szofmana obraca się w sferze estetyczno-narratorskiej. Problem dobra i zła nie istnieje dla Szofmana. Życie składa się zarówno z dobrego jak i złych pierwiastków. Światła i cienie odgrywa ją równa rolę na scenie życiowej. Nieszczęście nie jest bezwzględne, tak jak i szczęście nie jest prawdziwym. Życie jest tylko sumą tych wszystkich przeżyć, które zmieniają się stosownie do duchowego nastroju i usposobienia u każdej jednostki z osobna. Dlatego też niema w twórczości Szofmana ani krzyku pesymizmu, ani melancholji — Przeciwnie. — Z jego twórczości bije nuta optymizmu, połączonego z niewysłowioną tęsknotą. Szofman patrzy na życie i na świat raczej oczyma estety niż myśliciela. Sprawia mu przyjemność „złapać” człowieka wtedy kiedy przeżywa najsłabsze chwile w swoim życiu. Zjawia się zawsze poeta u swego bohatera w „niebezpiecznej” chwili,

by podsłuchiwać odgłosy i echa pochodzące z jego rozszarpanej, a czasem z jego rozradowanej duszy. Poeta nie złącza się wtedy nad nim i nie próbuje definicjami psychologicznymi rozkawałkować jego stan duchowy, lecz z rozkoszną estetyczną daje nam odbicie duszy ludzkiej w tym oto stanie. Stąd ta koncentracja myślowa, językowa i techniczna w twórczości Szofmana.

Kilkudziesięciu szkic, mała nowelka — oto forma poetycka Szofmana. Poeta chce nam bowiem dać tylko chwilowy stan człowieka, który jest znamienny dla całokształtu jego usposobienia i charakteru. Stąd ta oszczędność językowa. Każde słowo to promień rzucony na stan psychiczny bohatera.

Stąd też można sobie tłumaczyć fakt, że mimo 25-letniej działalności literackiej, Szofman napisał wszystkiego razem tylko trzy tomy nowel.

Szofman należy obecnie do jednego z najlepszych nowelistów w literaturze hebrajskiej. — Nietylko tłumaczył na język hebrajski znanego mistrza małej noweli i szkicu, wiedeńskiego poetę Piotra Altenberga, lecz wogóle wprowadził tę formę poetycką do naszej literatury. Nie przesadzaj zatem Ci, którzy go nazywają Altenbergiem literatury hebrajskiej.

Szofman jest jeszcze w pełnym rozmachu swojej twórczości, a literatura hebrajska jeszcze wiele, wiele od niego spodziewa.

Benzion Zangen.

Wśród książek

Przed kilku miesiącami wyszła niezmiernie ciekawa książka, o której dotychczas nie zdążyłem napisać. Ciężko mi to na duszy, aż teraz dopiero spłać sam częściowy dług wdzięczności za niezwykle chwile najszczerzej satysfakcji, jaką mi ta książka sprawiła. A jest nią Stanisława Adamczewskiego studjum o Żeromskim p. t. „Serce nienasycone” (nakładem Wydawnictwa Polskiego R. Wegnera w Poznaniu).

W zakończeniu książki nazywa siebie autor przechodniem po otrzymaniu parku twórczości Stefana Żeromskiego, przechodniem tylko rejestrującym bezcenne, niezmiernie bogactwa, zawarte w tym parku. P. Adamczewski jest zbyt skromny, albowiem nie jest tylko przechodniem, rejestrującym bogactwa, po zostawione nam w spuściznie po Żeromskim, dał nam bowiem nietylko niezwykle pracowite, ale też i wnikliwie, pełne głębokich spostrzeżeń, analityczne studjum o twórczości największego polskiego pisarza doby współczesnej.

Dowiadujemy się z tej książki nietylko, jakich słów i wyrazów Żeromski najczęściej używał, ale ze złośliwym podziwem stajemy przed tragicznym zmaganiem się wielkiego poety ze zdradzieckimi pułapkami, jakie poezja chytrze nastawia na swych adeptów. Nietzsche zdawał sobie dobrze sprawę z uwodzącego uroku poezji i dlatego nazwał poetę „tylko trefnisiem”. Żeromski był naturą bardzo wstydliwą, zamkniętą w sobie, nieśmiałą, i dlatego w towarzystwie tak bardzo sztywną, a wewnętrzne powołanie skazało go na rolę wyznawcy. Borykał się też z tem swoim przeznaczeniem i rozmaitych używał metod, by ujarzmić nienasycone swoje serce, by nałożyć wędzidła na rozsadzający architekt tonikę jego utworów lirycznych. — Poeta, który w nim tkwił, miał rozkosz z obnażania swej duszy, z wynajdywania dla jej przeżyć odpowiedniego wyrazu i walczył z człowiekiem, który się tego wstydził. Do tego wszystkiego dodać jeszcze należy kłopotliwą niezwykle wierną pamięć, która wchłaniała w siebie z precyzją sejsmograficznego aparatu nietylko najłżejsze drgnięcia duszy, lecz też i zewnętrzny wygląd przyrody i nigdy już o tych rzeczach nie mogła zapomnieć. Stąd pochodzi ta właściwa Żerom-

ALFRED LUTWAK.

Poeeci

Markowi Scherlagowi.

My, poeci, nie mamy ośmiogodzinnych dni pracy —
nasze oczy jak gwiazdy wiecznie na ziemię patrzą.

Gdy praca fabryk ustaje wraz z szarym, zmęczonym
wieczorem, —
my idziemy w przód nadal, rozetkami w sobie i
chorzy.

Ciągle nas pałają pomysły, ciągle problemy nas męczą,
a zegary i lata w koło i koło się kręcą.

Ze wzrokiem utkwionym w papier i ciemnoniebieski
atrament
tniemy powietrze rymami, strofami się w wieczność
wbijamy.

Słowa nasze są pieśnią śpiewaną przez tysiące —

cichą, prześliczną modlitwą, na drżących wargach
mrąca
i krwawą marsyljanką w skrzywdzonych sercach
śpiąca.

i pożegnaniem ostatnim ludzi tonących.

Dla nas... tak mało wystarcza: — ulice o zmrokn
w śniegu,
blade światło latarni, rzucone niebieskie cienie.

Kochamy się w nastrojach, kwitnemy myślami jak
drzewo;
oto jest nasze szczęście, nie trzeba nam więcej
niczego!

skiemu skłonność do superlatywów i manier, która pochwylił jego naśladowcy. Żeromski ratował się przed tem niebezpieczeństwem, wyczuwając krzeszę rzeczy, badając ciężar gatunkowy polskiego słowa, stosując prawo dysonansu, posługując się ironją w stosunku do swych bohaterów i nieustanną prowadząc walkę ze żywiołem poezji, który poprzez jego przemawiał usta. Przez pewien czas zarzucano Żeromskiemu, że nie jest właściwie epikiem, ponieważ nie opisuje nam zewnętrznie swych bohaterów. Tak Sienkiewicz naprzykład jest przede wszystkim plastykiem, widzącym swych bohaterów i poprzez ze wnętrny wygląd docierającym do ich duszy. Plastykiem był też Reymont, o którego pamięć wrozkowej p. Adam Grzymała—Siedlecki wprost cudnie opowiada w przedmowie do jego pism. P. Adamczewski usiłuje nam wykazać, że zarzut ten jest zupełnie niesłuszny i powołuje się na francuskiego krytyka Thiibaudeta, który w swem studjum o Dostojewskim wszystkich wielkich pisarzy dzieli na dwie kategorie: na pisarzy, czujących się najlepiej w jasnym dniu i na pisarzy, tworzących tylko w światle cieniu. Prototypem pierwszych jest Balzac, klasycznym wyobraźcą drugich jest Dostojewski. — Żeromski należy raczej do drugiej rodziny, ale należy unikać zbyt pochopnych uogólnień. Ludzi, których Żeromski opisuje, podzielić można na trzy kategorie: na sobowtóry, media i partnerów. Przesłuchując sobowtórów mówi sam poeta, dlatego nie możemy ich Żeromski, albowiem chodzi mu tylko o najgłębsze doznania psychiczne. Media odznaczają się większą plastyką, ale i one są bardzo bliscie poeci, którego nieokreślona potrzeba wypowiedzenia się zmusza bardzo często do posługiwania się własnymi ludźmi, nie będącymi już jego sobowtórami. Partnerów natomiast, t. j. ludzi zupełnie obojętnych, maluje Żeromski z wyrazistą plastyką.

P. Adamczewski daje nam na sam koniec w poetycznym skrócie rozwój twórczości Żeromskiego. — W pierwszych swych utworach, pisanych pod wpływem panującego wówczas w światowej literaturze naturalizmu, jest Żeromski przede wszystkim epikiem. Później, gdy stał się już sławnym, mógł sobie pozwolić na to, by dopaść do głosu i liryka. Al-

BANK DYSKONTOWY WARSZAWSKI S. A.

ZALOŻONY W R. 1871

Centrala w Warszawie, Fredry 8 Oddział miejski ul. Senatorska 22
Oddziały we Lwowie, Łodzi i Drohobyczu, Ekspozytura w Borysławiu

otwiera z dniem 1 grudnia 1930

ODDZIAŁ W KRAKOWIE

w domu własnym, Rynek główny 25

załatwia wszelkie interesy w zakresie bankowości wchodzące.

Posiada korespondentów we wszystkich ważniejszych centrach finansowych świata.

z tym lirycznym wprost bohatera prowadził wojnę. Teraz dopiero rozumiemy pociąg Żeromskiego do dramatu. Żelazna forma dramatu pociągała go dlatego, ponieważ zmuszała go do stałej kontroli i do trzymania w ryzach umiaru lirycznego żywiołu. Do najwyższej doskonałości doszedł Żeromski w „Przedmówczach“, która nie tylko jest jednym z najlepszych polskich dramatów, ale jednym z najciekawszych do komentów świadomej konstrukcji, jaką Żeromski na sobie wymuszał.

Nie można w krótkim referacie ująć całego bractwa tej pięknej książki, Studium p. Adamczewskiego wzbudza napewno duże zastrzeżenia. Można mu naprzykład zarzucić, że uwzględnił przedewszystkiem artystyczną stronę, szkicując tylko filozofa i etyka w Żeromskim, ale bogactwa tej książki są tak wielkie, że o jej niedomaganiach łatwo się zapomina.

A teraz chciałbym również tylko krótko przejść do teoretyki nowoczesności — do poety Tadeusza Peipera, którego książka „Tędy“ (nakład F. Hoerska w Warszawie) wywołać była powinna bardzo żywe dyskusje gdyby w Polsce wogóle było zainteresowanie dla spraw literatury. P. Tadeusz Peiper ma umysł otwarty i jasny, skłonny do syntezy, nieobawiający się i dlatego unikający żadnego nowatorstwa. Nie jest przytem ciasnym dogmatykiem, usiłującym wcisnąć życie w ciasne ramy jednej doktryny. Chociaż swą „Zwrotnicą“ stworzył prawie że szkołę nowej polskiej poezji i może z dumą o sobie powiedzieć, że jest jedynym poetą, który stał się wychowawcą młodej generacji, mimo to on sam do żadnego właściwie nie należy kierunku, żadnej nie uznaje kapłanki i jest w każdej chwili gotów do rewizji swych świadomie budowanych koncepcji. Uwzględnił za głupi szablon nazywanie p. Peipera intelektualistą, nigdzie bowiem nie występuje sama chłoda i abstrakcyjna myśl, a każdy rzekomy intelektualista musi zmuszonym wysiłkiem woli tę swoją myśl wydźwignąć z głębi uczuć. Niema też poety, który by był tylko „uczuciowcem“ i mógł zawsze czerpać z rzekomej bezpośredniości uczuć, nie narażając swej głębi uczuciowej na wyjąłwienie. Tadeusz Peiper wchłania w siebie wszystkimi fibrami swej duszy rytm nowoczesności, a jest jej apostołem nie dlatego tylko, że chce nim być, ale że tak skonstruowane jest jego uczuciowe podglebie. Nowoczesność nie ujmując też jako skamieniałego dogmatu i z ironią kpi sobie z poetów, opisujących tylko aeroplany, uwielbiających łoskot motorów, padających plackiem przed pierwszym lepszym śmigłem, bo nowoczesność przemawia do niego we wszystkich postaciach życia, we wewnętrznym muzyce, w tempie życia, w nastawianiu podłogi, w stawianiu się i narastaniu nowej jaźni na tle nowych form społecznego bytowania.

Odyby się ktoś znalazł, ktoby o Peiperze jako o poecie napisał takie studium, jak p. Adamczewski o Żeromskim, — niestety tego rodzaju pisanie się tylko po śmierci pisarzy, — nie mógłby przejść do porządku dziennego nad żydowskim pochodzeniem Peipera. Mam wrażenie, że żydowskość jest tą właściwą glebą, na której wyrosła jego indywidualność. Żyd w Peiperze nastawia oczy i uszy na stawianie nowej kultury i czyni go przedewszystkiem rewolucjonistą formy. Żyd jest po większej części typem miejskim i dlatego hez wewnętrznego sprzeciwu przynajmniej wyolbrzymiało znaczenia wielkomięskich środowisk. Chłop instynktowny odczuwa lęk przed obrzydliwymi lukami wielkich fabryk, nie wyobraża sobie piękna, zawartego w geometrycznych figurach maszyn—gigantów, czuje się jak opuszczona wioska na ciągnącej się w nieskończoność prostej

udzieli wielkiego miasta, obstawionej po obu stronach szeregiem drapaczy chmur. Tego nowoczesnego rytmu niema jeszcze w Polsce, dlatego Peiper nie jest i nie może być obecnie popularny. Znaczenie jego jako prekursora nowego odczuwania życia wzrastać będzie w miarę, jak Polska stanie się przemysłowym społeczeństwem i przestanie być tylko przedmurmem Europy zachodniej, a stanie się jej częścią.

Niestety, to właśnie uczucie osamotnienia, — ten brak kontaktu z otaczającym go życiem odbija się nieraz bardzo ujemnie na twórczości Peipera. Poeta staje się narcyzem, wsłuchującym się w każdy swój szept, z lubością przygląda się swemu obrazowi, odbijającemu się w pierwszym lepszym oknie wystawowym. Im mniej ma uznania, tem bardziej jest Peiper w sobie zakochany. Tem sobie wytłómaczyć można, że do tak interesującej książki, jak „Tędy“, dostały się rzeczy, które nie powinny się tam znaleźć. Peiper przywiązuje wagę do każdej banalności, ponieważ on ją wypowiedział. Bardzo często też odkrywa Amerykę, dawno już odkrytą. Szkoda wielka, że Peiper nie dopinguje swego umysłu pracą nad sobą; jest takim leniem, że mam wrażenie, iż ani jednej nie przeczytał książki filozoficznej. Niestety, banalne przysłowia, że hez pracy niema kołaczy, sprawdza się na Peiperze. Gdyby przezwyteżył wrodzone sobie lenistwo, mógłby nam jako teoretyk nowej sztuki dać rzeczy nieprzemijającej wartości.

M. Kanfer.

Warszawski P. E. N.-klub żydowski proklamuje 10 dni jubileuszowych Szaloma Asza

Warszawski P. E. N.-Klub żydowski komunikuje: W związku z 50-letnim jubileuszem honorowego przewodniczącego żydowskiego P. E. N.-Klubu, członka honorowego światowego P. E. N.-Klubu, wielkiego pisarza żydowskiego Szaloma Asza, warszawski P. E. N.-Klub żydowski zwraca się do wszystkich żydowskich korporacji literackich, dyrekcji teatrów, związków literackich, instytucji kulturalnych i bibliotek, aby uczciły wielkie dzieło słynnego pisarza który przysporzył tyle zaszczytu literaturze żydowskiej, przez organizowanie uroczystości jubileuszowych, przedstawień teatralnych i referatów, poświęconych twórczości jubilata.

Jubileusz Asza obchodzony jest zarówno przez żydowskie jak i przez nie-żydowskie koła literackie na całym świecie. Szczególnie jednak uroczystości i serdecznie obchodzić będą ten jubileusz najszersze masy narodu żydowskiego, których życie jubilata w dziełach swych opiewał Jubileusz Asza winien się przeistoczyć w imponującą manifestację na rzecz języka żydowskiego i żydowskiej twórczości artystycznej. Aby uroczystości jubileuszowe miały charakter jednolity, apeluje warszawski P. E. N.-Klub żydowski do wyżej wymienionych instytucji, aby obchody jubileuszowe zorganizowane były w tym samym okresie. Jako dni jubileuszowe proklamowano ostatnie 10 dni miesiąca grudnia.

Apel do artystów żydowskich

Wiedeń. (ZAT.) Historyk sztuki dr. D. Schneider pisze obecnie obszerne dzieło o artystach żydowskich w czasach najnowszych. Dr. Schneider zwraca się przeto do żydowskich malarzy, grafików, rzeźbiarzy, architektów i wytwórców wyrobów artystycznych, aby nadesłali fotografie ich dzieł z prawem reprodukcji jak również dokładne dane biograficzne na adres: Dr. Otto Schneider, Wien I. Universität.

Nowe czasopismo żydowskie w języku polskim

Jak się dowiadujemy, ukaże się w najbliższych dniach pierwszy zeszyt nowego czasopisma żydowskiego w języku polskim p. n.: „Miesięcznik Żydowski“. Nowe pismo chce wypełnić lukę dotkliwie odczuwaną oddawna przez inteligencję żydowską w Polsce. Ma to być poważny organ naukowo-literacki, poświęcony zasadniczo i wszechstronnie rozpatrywaniu zagadnień życia i kultury żydowskiej, w szczególności w Polsce „Miesięcznik Żydowski“ wydawany jest z pobudek ideowych przez specjalnie w tym celu zawiązaną spółkę wydawniczą „Menora“ w Warszawie (Rymarska 8). Redakcją kieruje dr. Zygmunt Ellenberg.

Pierwszy zeszyt „Miesięcznika Żydowskiego“ za grudzień zawierać będzie między innymi rozprawy i artykuły: prof. Bałabana, dra Ruppina, dra Tartakowera, dra Kanfera, mgra Warszawskiego, dra Kahanego, dra Fronkla, prof. Brandstatera, dr. Nadji Stein, dra Nussenblattta i in.

Dookoła teatru żydowskiego w Polsce

Sytuacja teatru żydowskiego w Polsce stała się znowu w wysokim stopniu groźna, można ją nawet nazwać - tragiczną. Jak wiadomo, z początkiem sezonu żaden z przedsiębiorców teatralnych w Polsce nie chciał rozpocząć kampanii teatralnej, wobec czego Związek artystów żydowskich stworzył specjalny dyrektorjat, który przystąpił do uruchomienia sezonu teatralnego. Pod jego egidą przyjechali „Wileńczycy“ do Warszawy na dwa tygodniowe gościnne występy, a następnie wyjechali do Wilna. Z ramienia dyrektorjatu przyjechała do Krakowa p. Lidja Potocka, a w Białymostku grał zespół z Rudolfem Zasławskim na czele. Dzięki pomocy dyrektorjatu wznowił M. Broderson w Łodzi swój sympatyczny teatrzyk „Aparat“, a pozatem występowały jeszcze na prowincji dwie lub trzy trupy operetkowe. Niezależnie od dyrektorjatu wystawił „Wnil“ (Warszawski Żydowski Teatr Artystyczny) w „Nowościach“ „Śmierć Dantona“ Büchnera w reżyserji dra M. Weichertta.

Wszystko zapowiadało się znakomicie, dlatego niespodzianką jest zupełna katastrofa. Dyrektorjat załamał się i w komunikacie do prasy żydowskiej zawiadomił o tymczasowym przerwaniu swych agend. Przeciwnicy dyrektorjatu zarzucają mu, że przystąpił do akcji, nie zapewniwszy sobie odpowiednich funduszy i nie opracowawszy dokładnego planu. Związek artystów żydowskich zwołuje do Warszawy nadzwyczajny zjazd, na którym główny inicjator idei dyrektorjatu, sekretarz związku p. M. Jubiler złoży sprawozdanie z dotychczasowej czynności i wyjaśni przyczyny nieudania się akcji.

W międzyczasie okazało się, że „Śmierć Dantona“ nie może utrzymać się na repertuarze, zdjęto więc tę sumiennie przez dra Weichertta opracowaną sztukę z repertuaru i wznowiono „Gluchego“ Bergelsona z A. Sambergiem w głównej roli. P. Lidja Potocka, która miała grać w Krakowie przez cały grudzień, przerywa już swe występy, wyjeżdżając do Warszawy. „Wileńczycy“ mają już paszporty w kieszeni i mają wyjechać do Czechosłowacji. W ostatniej chwili utworzono we Wilnie komitet, który ma wystarać się o finanse. By „Wileńczyków“ zatrzymać we Wilnie.

Pokłócony ze związkiem artystów p. Jonas Tur-

MLEKO CZEKOLADA A. Piasecki S. A. Kraków

ODZYWCZA

kow podróżuje ze swym zespołem po Polsce, wystawiając wszędzie z dużym powodzeniem „Bunt“ era Zipora.

Znany aktor i reżyser Zygmunt Turkow bawi obecnie w Rydze, gdzie z niezwykle powodzeniem wystawił cały szereg sztuk.

Do Polski przyjechał znowy świetny aktor dr. Baratow, który rozpoczyna ze swym zespołem gościnne występy w Łodzi, a następnie zjechać ma do Krakowa.

Dwa rękopisy Disraeli'ego będą sprzedane na licytacji

Londyn (ZAT.) W połowie grudnia w Londynie sprzedawane będą na licytacji dwa rękopisy Benjamina Disraeli'ego. Pierwszy rękopis stanowi część 3-tomowej powieści napisanej przez Disraeli'ego i liczy 1.550 stron. Powieść ta ukazała się w r. 1869 i w krótkim czasie rozeszła się w 5.000 egzemplarzy, co dla owych czasów było olbrzymią cyfrą.

Drugi dokument sprzedawany z licytacji liczy 1440 stron i jest rękopisem powieści „Eudymion“. Powieść tę Disraeli zaczął pisać w latach 1872/73 i zakończył w r. 1880. W międzyczasie lord Beaconsfield zmuszony był wyzrec się działalności literackiej, ponieważ był zaabsorbowany działalnością państwową. „Eudymion“ był ostatnią powieścią Disraeli'ego, która ukazała się w 76-roku jego życia. Beaconsfield otrzymał za tę powieść wówczas 10.000 funtów, co było rekordowym honorarium za dzieło literackie. Obydwa rękopisy są obecnie własnością bratanka lorda Beaconsfielda p. Coningsby Disraeli.

KRONIKA LITERACKA

Pacyfistyczny kongres tłumaczyw Remarque'a

Kalenas, litewski tłumacz słynnej powieści „Na Zachodzie nic nowego“ Remarque'a wpadł na oryginalny pomysł. By zwołać kongres wszystkich europejskich tłumaczy tej powieści. Ten ciekawy międzynarodowy kongres ma być manifestacją literatów całego świata dla idei pokoju. Inicjator kongresu zwrócił się do Remarque'a i zaproponował mu, by objął przewodnictwo na planowanym kongresie. Od zgody Remarque'a zależy odbycie kongresu, który zresztą przez Kalenasa już został przygotowany. Wielu z tłumaczy oświadczyło swą zgodę na kongres.

SZALOM ASZ PO ANGIELSKU. Szalom Asz jest obecnie jednym z najpopularniejszych autorów świata. Jak wiadomo, niemieckie tłumaczenie jego dzieł, które wydaje Paweł Zsolnay, cieszy się wielką popularnością. Obecnie w Nowym Jorku przystąpiono do wydania dzieł Asza w angielskim tłumaczeniu. Wydano już „Matkę“, a wkrótce ma się ukazać trylogia powieściowa „Potop“, składająca się z „Petersburga“, „Warszawy“ i „Moskwy“.

80-LECIE ZNANEGO FILOLOGA ŻYDOWSKIEGO. W tych dniach ukończył dr. Alfred Landau, znakomity żydowski filolog, 80-ty rok życia. Swego czasu wykładał „Filologię Szyfrową“ wydaną przez Żydowski Instytut Naukowy obszerną monografię prac dra Alfreda Landaua przebywającego stale we Wiedniu.

LEKSYKON TEATRU ŻYDOWSKIEGO. W grudniu br. wyjdzie w Nowym Jorku pierwszy tom „Leksykonu teatru żydowskiego“ pod redakcją Z. Silberzweiga. Pierwszy tom obejmie biografie żydowskich aktorów począwszy od A do J. Poza aktorami poświęca leksykon też dużo miejsca autorom dramatycznym, reżyserom i organizatorom teatru żydowskiego. W pierwszym tomie najwięcej miejsca poświęca się pionierom teatru żydowskiego, Goldfadenowi i Gordinowi.

MIESIĘCZNIK ŻYDOWSKIEGO INSTYTUTU NAUKOWEGO Żydowski Instytut Naukowy we Wilnie wydawać będzie z r. 1931 miesięcznik pt. „Iwo Bleter“. Każdy numer zawierać będzie materiały ze wszystkich dziedzin prac Instytutu, oraz informacje o żydowskiej nauce. Główna redakcja spoczywać będzie w rękach M. Weinreicha, A. Czerikowera, L. Lehrera i J. Leszczyńskiego.

NOWY DRAMAT MENACHEMA BOREJSZY. Znany żydowski poeta i pisarz Menachem Borejsza wydał w tych dniach dramat pt. „Pastuch Dawid“. Bohaterem dramatu jest król Dawid.

NOWE DZIEŁO JÓZEFA OPATOSZU. W tych dniach wychodził tom nowel pt. „Klasenkami“ Józefa Opatoszu. Jest to dwunasty tom pism znakomitego pisarza.

„DAWID GOLDER“ NIEMIROWSKIEJ JAKO DZWIĘKOWIEC. Jedną z francuskich wytwórni filmowych ukończyła już pracę nad ufilmowaniem znanej powieści Ireny Niemirowskiej „Dawid Golder“, którą drukowaliśmy w polskim tłumaczeniu w naszym odcinku. Reżyserem jest Duvivier, główną zaś rolę powierzono znanemu artyście Harryemu Baurowi. Prasa francuska wyraża się bardzo gorąco o tym filmie.

PATROJ (ABOTH). Pod tym tytułem ukazało się w języku esperanckim tłumaczenie „Sentencji Praojców“, które znajdujemy w modlitewnikach hebrajskich. Przekładu dokonał „Tajc“ (J. Rabinowicz) z Jerozolimy. Książeczka wyszła nakładem i drukiem „Heroldo de Esperanto“ w Kolonii.

„DO GENERALÓW“. Ostatni numer znanego tygodnika berlińskiego „Ulk“ (dodatek do „Berliner Tageblatt“) zamieszcza piękny przekład znanego wiersza Juljana Tuwima „Do generalów“ pt. „Rede des Dichters vor den Generälen“. Przekładu dokonali J. Amdurski i Leo Hirsch.

KOGO WYBRALIBYŚMY DO AKADEMII LITERATURY POLSKIEJ? Na ten temat rozpisują „Wiadomości Literackie“ plebiscyt i wyznaczają szereg nagród za najlepszą odpowiedź.

PULKOWNIK WIENIAWA DŁUGOSZEWSKI POETA. Mało kto wie zapewne, że były komendant miasta Warszawy pułkownik Wieniawa Długoszewski jest poetą. Ostatni numer „Wiadomości Literackich“ drukuje bardzo ładne przekłady „Kwiatów zła“ Baudelaire'a w tłumaczeniu Wieniawy Długoszewskiego.

HELENA MNISZEK ZNOWU PRZEMÓWIŁA. Głośna swego czasu autorka „Trędowatej“, Helena Mniszek, ośmieszona persyflażem Magdaleny Samozwaniec pt. „Na ustach grzechu“, wydała ostatecznie nową powieść pt. „Magnesy serc“.

PAMIĘCI JANA BAUDOUIN DE COURTENAY'A. Pamięci zmarłego wielkiego polskiego filologa i bojownika wolnej myśli Jana Baudouin de Courtenay'a poświęcają „Prace filologiczne“ piętnasty swój tom.

— 25-LECIE „ZIEŁONEGO BALONIKA“. Z okazji 25-lecia głośnego historycznego pierwszego kabaretu artystycznego w Polsce, „Zielonego Balonika“, który rezydencję swoją miał w Krakowie, w „Jamie Michalikowej“ (Cukiernia Lwowska przy ul. Florjańskiej 45) wyszedł opis wszystkich malowideł, dekoracji itp., znajdujących się po dziś dzień w lokalu „Jamy Michalikowej“, a pochodzących z pod pióra, pędzla, ołówka, kredki itp. koryfeuszów „Młodej Polski“ — interesująca pracę wydał jeden ze starych miłośników „Jamy“, ukrywający się pod pseudonimem „Zenon“. (Tytuł broszury: Jama Michalikowa, lokal Zielonego Balonika, zebrał Zenon, Kraków 1930, str. 64).

NOWA KOMEDIA SOMERSET- MAUGHAMA. Somerset Maugham, autor „Świętego płomienia“, sztuki wystawianej niedawno na naszej scenie miejskiej, napisał nową sztukę pt. „The Breadwinner“. Jest to komedia poświęcona stosunkowi rodziców do dzieci. Komedia cieszy się w Londynie bardzo wielkim powodzeniem.

KSIĄŻKA ANDREEGO W SZWECJI. Pierwsze wydanie zapisków Andreego rozeszło się w 30.000 egzemplarzy w Szwecji. Towarzystwo Geograficzne w Sztokholmie, które wydało tę książkę, będzie więc miało całkiem poważne dochody.

WYSTAWA BILETÓW TEATRALNYCH W LONDYNIE. W jednym z muzeów londyńskich urządzono wystawę biletów teatralnych. Na wystawie znajdują się bilety teatralne z całego świata.

DR. FRITZ ADLER — BOHATEREM DRAMATU. Znany sekretarz drugiej międzynarodówki dr. Fryderyk Adler jest bohaterem dramatu pt. „Die Tat“, który napisał Oskar Benginer. Dramat ten opowiada o Austrii w okresie zamachu Adlera na austriackiego premiera Stürgkha, wystawił Pisator w Berlinie.

NADESLANE KSIĄŻKI I CZASOPISMA

KADMI COHEN: L'ETAT D'ISRAEL (Państwo Izraela). „Les Documentaires“ Editions Kra, Paris XIV, 20, Rue Henri Regnault (str. 230, cena 15 fr.) — Kadmi Cohen, wychowanek gimnazjum hebrajskiego w Tel Awiwie a obecnie adwokat i publicysta paryski, wystąpił swego czasu z ostrą krytyką obecnego kursu w sjonizmie, o czym na łamach „Nowego Dziennika“ obszernie pisaliśmy. Ogłosiliśmy też list Kadmi Cohena, wystosowany do naszego redaktora. We wydanej obecnie książce formuluje p. Kadmi Cohen swe credo sjonisty-

Togal

TABLETKI
SĄ SKUTECZNYM ŚRODKIEM
PRZECIWKO

**REUMATYZMOWI, PODAGRZE,
BÓLOM GŁOWY, MIGRENIE
I PRZEZIĘBIENIOM.**

Według rejeńtalnego poświadczenia przeszło 6000 lekarzy wyraziło swoje uznanie dla skuteczności działania TOGALU.

CENA ZŁ. 2.- N° reg. 1364.

czne. Do omówienia tej książki obszernie wróćmy.

MARJA DUNIN-KOZICKA: ANIA Z LECHICKICH PÓL. Część I. „Dzieciństwo“. Wydawnictwo Domu Książki Polskiej, a Warszawa 1931. (Str. 320, zł. 8. w ozdobnej oprawie 10,80). — Treść nowej powieści znaney autorki „Burzy od Wschodu“ stanowi rozwój psychiczny 6-letniej dziewczynki Ani, stopniowe kształtowanie się jej charakteru, wreszcie sposób reagowania małej bohaterki na bolesne wypadki życiowe, które bezlitośnie godzą w nią raz po raz. Piękna powieść nadaje się zwłaszcza dla młodzieży od lat 15, także i dla dorosłych.

STANISŁAW STRUMPH-WOJTKIEWICZ: DRAMAT W OJCZYŹNIE. Powieść Skład główny w Domu Książki Polskiej, Warszawa 1931. (Str. 320, cena zł. 6.). — Jest to dramat społeczny, rozgrywający się na tle pierwszych lat niepodległości polskiej 1920—1926. Niezwykle przygody oficera polskiego w niewoli rosyjskiej.

MICHAŁ RUSINEK: PÓLMĘŻCZYŻNA. Powieść. Instytut Wydawniczy Renaissance. (str. 240).

ADAM CZEKALSKI: MISTERJE WSCHODU. Powieść egzotyczna. Renaissance-Universum. Biblioteka dla wszystkich. (Str. 256, cena 2, zł.).

SYDNEY HORLER: WLADCZYNI NOCY. Powieść kryminalna. Wydawnictwo „Mrówka“ (str. 222).

„PRZEGLĄD POLITYCZNY“ (Warszawa, Rynek St. Miasta 31). Wyszedł z druku zeszyt październikowy „Przeglądu Politycznego“, poświęcony sprawie XI Zgromadzenia Ligi Narodów. W pierwszym obszernym artykule b. minister Hipolit Gliwiec omawia działalność ekonomiczną Ligi, zwracając specjalną uwagę na znaczenie uchwał Warszawskiej Konferencji Rolniczej dla ogólnych prac Komitetu Ekonomicznego Ligi. Tekst tych uchwał podany jest w załączniku do tegoż zeszytu. Następny artykuł, pióra Romana Dębickiego, zawiera ogólne sprawozdanie z przebiegu ostatniego Zgromadzenia Ligi i wyniku jego prac. W dziale „Kroniki miesięcznej“ omówiony został ostatni przewrót w Argentynie — obalenie prezydenta Irigoyena. Załącznik, prócz wymienionych wyżej uchwał Warszawskiej Konferencji Rolniczej, zawiera dalszy ciąg dokumentów, dotyczących Memorandum Brianda o utworzenie Europejskiej Unji Federalnej. Bogata bibliografia oraz zwykłe chronologiczne zestawienie najważniejszych wydarzeń z zakresu polityki międzynarodowej dopełniają treść tego zeszytu.

„DI OUKUNFT“ (THE FUTURE) Miesięcznik społeczno-literacki w języku żydowskim (New York, 175 East Broadway). Zeszyt listopadowy tego znakomitego miesięcznika zawiera prace i artykuły A. Ljesina, A. N. Fuksa, N. Grossa, Sz. Nügera, P. Harkawiego, prof. M. Günzburga, S. Hirszkana, Z. Reisena, itd. (Cena abonamentu zagranicą rocznie dol. 3,50).

DAS TAGEBUCH. (Berlin S. W. 48 Hedemannstr. 13.) Zeszyt z 29 listopada br. tego doskonałego tygodnika radykalno-demokratycznego poświęconego sprawom społecznym, literaturze i sztuce zawiera artykuły; L. Schwarzschilda o pamiętnikach Bülowa, L. Marcuse, o polityce teatralnej Stefana Ehrenzweiga o Teodorze Dreiserze, szkice i wiersze T. Kramera, Neandera, Fr. Clementza, Teodora Lessinga, Arno Schirokauer, Elżbiety Janstein, itd.

Celem uniknięcia przerwy w wysyceniu pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc grudzień b. r.

Podziękowanie

Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę niedołężnemu... Błp. Drowi SAMUELOWI WAHRHAFTIGOWI... Wszyscy, którzy oddali ostatnią przysługę niedołężnemu...

RODZINA

KRONIKA

Listopad

30

Niedziela

10 Kislew. 5691

Wschód słońca

7. m. 19

Zachód słońca

3. m. 28

80-lecie krakowskiej Izby handlowej

Jak już donosiliśmy, Izba Przemysłowo Handlowa w Krakowie z okazji swego 80-letniego istnienia urządza Uroczystość Jubileuszową...

Zgromadzenie kupców w sprawie nowej ordynacji podatkowej

Dnia w niedzielę odbędzie się w lokalu Krakowskiego Stow. Kupców (ul. Grodzka 43) o godzinie 6-tej wieczór Zgromadzenie Kupców...

Jeszcze w sprawie aresztowań akademików

Rektor U. J. prof. Załuski wydał wczoraj nową odezwę do młodzieży akademickiej w sprawie ostatnich konfliktów młodzieży z organami policji...

Stulecie powstania listopadowego

Setna rocznica powstania listopadowego jest wielkim świętem całej Polski. Naród, który dzięki własnym bohaterom i ofiarnym wysiłkom...

Wraz z całym narodem polskim święci i żydostwo polskie dzisiejszą rocznicę powstania narodowego, w którym i nasi bracia brali czynny i ofiarny udział...

Wczoraj, jako w przeddzień obchodu 100-nej rocznicy powstania listopadowego, Kraków przybrał odświętny wygiąd. Niemal wszystkie domy ozdobiono chorągiewkami o barwach państwa i miasta...

niepotrzebnych konfliktów z organami bezpieczeństwa.

- DYŻURY APTEK. Dziś w niedzielę mają dyżur dzienny i nocny apteki: Rynek A-B 45, ul. Lobzowska 6, Grzegorzeczka 9, Długa 4, Krakowska 19 i pl. Zgody 20...

- NASZ ODCINEK. Dalszy ciąg fragmentów z dzieła Emila Ludwiga, opisujący wizytę autora u Kemala Paszy...

- POGRZEB SP. PROF. JANA PILTZA, dziekana Wydziału medycznego U J. i dyrektora kliniki neurologiczno-psychiatrycznej odbył się wczoraj przedpołudniem po nabożeństwie...

Rada Wydziału lekarskiego U. J. odbyła w piątek 28 bm. żałobne posiedzenie ku czci śp. dziekana prof. dra Piltza. Do rektora Wydziału lekarskiego U. J. nadeszły z powodu zgonu śp. prof. Piltza liczne kondolencje...

- 11 ZACHOROWAŃ NA SZKARLATYNĘ, 10 na odrę, 8 na dyfterję, 5 na ospę wietrzną, 2 na różę, oraz po 1 na tyfus brzuszny i mumps zgłoszono w ciągu ub tygodnia w Miejskim Urzędzie Zdrowia w Krakowie.

- OBOWIĄZEK DOSTARCZANIA NOCLEGÓW PODRÓŻNYM PRZEZ URZĘDY GMINNE. Na

sklepowe, wieczorem iluminowane. We wszystkich szkołach średnich i powszechnych dzień wczorajszy był wolny od nauki. Po nabożeństwach odbyły się w szkołach poranki, poświęcone upamiętnieniu rocznicy listopadowej...

Wieczorem przed iluminowaną strażnicą wojskową w Ryńku gł. zebrały się orkiestry wojskowe, cywilne i szkolne, które po odgryciu hymnu państwowego ruszyły wśród dźwięków marszów przez ulice miasta.

Z inicjatywy kierownictwa gimnazjum VIII, udało się grono nauczycielskie tego zakładu wraz z całą młodzieżą, oraz delegacjami młodzieży innych szkół średnich i wyższych do Krzeszowic...

W program dzisiejszych uroczystości wchodzi nabożeństwa w katedrze na Wawelu i w świątyniach wszystkich wyznań, o godz. 9.45 zaprzysiężenie Bataljonu Podchorążych Rezerwy na dziedzińcu arkadowym na Wawelu...

skutek licznych zapytań ze strony urzędów gminnych w sprawie noclegowania podróżnych w miejscach, miarodajne czynniki wyjaśniły, że obowiązek udzielania noclegów podróżnym ciąży na urzędach gminnych...

- ECHA ARESZTOWANIA KOMUNISTÓW. P. Izrael Götziel, urzędnik prywatny w Muszynie, prosi nas o stwierdzenie, że nie jest identycznym z Izraelem Goetzlerem, aresztowanym przez policję krakowską...

- KRADZIEŻ MIESZKANIOWA. Kudrowski Wiktor, architekt, zamieszkały przy ul. Powiśle 1. 2, zgłosił do policji, że dnia 28 bm. między godz. 16 a 17-tą dostali się niezmani sprawcy do jego mieszkania i skradli garderobę wartości 1000 zł.

- ARESZTOWANIA. Małota Marjan (lat 20), bez zajęcia, zamieszkały przy ulicy Długosza 12 przytrzymany został za kradzież płótna, wartości 150 zł. w sklepie Gibaszewskiego, przy ulicy Florjańskiej 35.

- 10 GOŁĘBI, Kamieniarczyk Adam zamieszkały przy ul. Twardowskiego 1. 81 zgłosił do policji, że w nocy z 27 na 28 bm. skradziono mu z zamkniętej komórki 10 gołębi wartości 120 zł.

- ZGUBIONO 10 OBLIGACYJ 3 PROC. POZYCZKI BUDOWLANEJ od Nr. 651566 do Nr. 651575, na jednej z ulic Krakowa.

- KTO ZNA ADRES? Błp. Józef Garfinkel, rodem z Mielca lub z okolic Mielca, czasowo zamieszkały w Krakowie, a następnie w Tarnowie, wyjechał przed około 20 laty do Palestyny...

- DANCING NA RZECZ „EKSTERNATU” dla najuboższej działy żydowskiej, który odbędzie się już w sobotę, dnia 6 grudnia br. w salach Żyd. Domu Akademickiego...

PEKAWICZKI kupuje się najlepiej u Brossa. Największy wybór - niskie ceny. A. BROSS, Kraków, FLORJAŃSKA L. 44

Tysiące resztek za bezcen wysprzedaje **Türkel** 3074 **KRAKOW** UL. FLORJAŃSKA 28

Z MODY

Sportowe wyekwipowanie pań

FABRYKA
MEBLI

„STYL”

KRAKOW GRZEGORZKI
RZEŹNIKZA 9

robry solidne
Na spłaty
Najtaniej

Zbliża się okres zimowych sportów, więc czas po myśleć o należytem wyekwipowaniu się — wszak strój celowy wymaga dłuższej rozważki.

Rozróżniamy dwa rodzaje zwolenników sportu, jednych biorących udział aktywnie, drugich przypatrujących się i interesujących się żywo wszystkimi imprezami w dziedzinie sportu. Dla tych ostatnich nie trzeba specjalnego stroju, można tylko uzupełnić i przystosować swoją garderobę do lokalnej mody. Naprzykład można nosić zwyczajny płaszcz tweedowy, do tego barwny szal i czapkę, ciepłe rękawice, odpowiednio obuwie. Wygląd sportowy nadają także sweatery i jumpy w żywszych kolorach.

Dla zwolenniczek sportu narciarskiego są specjalne stroje dostosowane do ruchu i zmian temperatury, obwiązują spodnie krótkie lub długie. Najwygodniejszą okazała się strój norweski o długich spodniach wpuszczanych w trzewiki, najtrwalszy i nieprzemakalny jest z impregnowanej gabardyny, może jednak być także z szewiotu lub sukna. Do tego ka-

miżelka z rękawami lub sweater. Kamizelka na narciarskiej rycinie posiada doskonały fason, przód o podwójnem zapięciu chroni przed wiatrem.

Na ślizgawki i saneczki odpowiedni jest kostium może być nawet tweedowy, o ile jest dostatecznie ciepły. Nowością są krawaty futrzane futro na ten cel musi być miękkie, by się dało wiązać i zgrabnie upinać.

Opis rycin:

- 1) Praktyczny płaszcz tweedowy o dużych kieszeniach i modnym kołnierzu futrzanym.
- 2) Nie ulegający modzie sportowy płaszcz o odrobinie męskim — guziki skórzane.
- 3-4) Dwa kostiumy sportowe, jeden przybrany szalem futrzanym.
- 5) Bronzowy kostium narciarski z impregnowanej gabardyny.
- 6) Kamizelka sportowa z kolorowego sukna na podszewce flanelowej, guziki skórzane.

Z OSTATNIEJ CHWILI

Rokowania z rządem angielskim odroczone na prośbę prof. Weizmanna

Londyn. 29. 11. ŻAT. „Jewish Chronicle” donosi, że prezydent Weizmann zwrócił się do rządu angielskiego z prośbą o odroczenie rokowań o jakie 5—6 tygodni.

Krok prof. Weizmanna nastąpić miał naskutek presji ze strony sjonistów amerykańskich, którzy pragną pozyskać dla akcji prosjonistycznej niektórych wybitnych przyjaciół sjonizmu w Ameryce.

Londyn 29. 11. ŻAT. Na zebraniu wyborczym w dzielnicy Whitechapel zainterpelowano kandydata Labour Party p. Marcusa, dlaczego rząd zwleka z rokowaniami, rozpoczętymi z przedstawicielami Agencji Żydowskiej. W odpowiedzi zaznaczył p. Marcus, że rokowania zostały odroczone na kilka dni(?) na wyraźną prośbę prof. Weizmanna, który doniósł rządowi, że w najbliższych dniach mają przybyć do Londynu wybitni przed-

stawiciele żydostwa amerykańskiego, mający wziąć udział w dalszych rokowaniach.

Referat dra Arlosoroffa na zebraniu posłów Partji Pracy

Londyn 29. 11. ŻAT. W gmachu izby gmin odbyło się zebranie posłów Partji Pracy, na którym znany działacz sjonistyczny dr. Arlosoroff wygłosił wyczerpujący referat o Białej Księdze. Przewodniczący zebrania wiceprezes kongresu związku angielskich związków zawodowych poseł Ben Tillet podziękował referentowi za znakomite wywody, podnosząc że robotnicy brytyjscy odnoszą się z entuzjazmem wobec idei odbudowy żydowskiej siedziby narodowej. Co do krytyki Białej Księgi, Ben Tillet w zupełności zgadza się z dr. Arlosoroffem. W końcu mowa wyraził nadzieję, że krzywda wyrządzona narodowi żydowskiemu przez Białą Księgę zostanie naprawiona.

Puder dla dzieci
HYGENOL
jest prawdziwie nowoczesnym
środkiem do pielęgnowania dzieci

TELEGRAMY

Aresztowania we Lwowie

Lwów 29. 11. PAT. Prasa donosi, że w dniu wczorajszym aresztowano we Lwowie Bohdana Hałajczuka, studenta politechniki oraz Stefana Nowickiego, absolwenta gimnazjum ze Stryja. Obaj stoją pod zarzutem uprawiania szpiegostwa na rzecz jednego z państw ościennych oraz należenie do UOW. Ponadto aresztowano we Lwowie studenta filozofii Ożjasza Frosza pod zarzutem uprawiania agitacji komunistycznej.

Krwawa walka z bandą przemytników na pograniczu

Wilno 29. 11. PAT. Onegdaj w rejonie odcinka granicznego Kopciowo na pograniczu polsko-sowieckim doszło do krwawej utarczki z bandą przemytników. W chwili gdy przemytnicy znajdowali się w odległości kilkuset kroków od linii granicznej zaskoczył im drogę patrol KOP. Wywiązała się walka, w której przemytnicy posługiwali się rewolwerami. Strzelanina trwała blisko 15 minut. Jeden z przemytników, jak się okazało, Lisienko, mieszkaniec osady Gawelkowo, został ciężko ranny. Towarzysze jego pod ogniem karabinowym porzuciwszy cały przemyt, zbiegli poza granicę. Kontrabanda wartości kilku tysięcy złotych wpadła w ręce KOP-a.

Wilno 29. 11. PAT. Jak donosi prasa litewska w ubiegłym tygodniu do obozu koncentracyjnego w Wornjach wysłano dwóch nauczycieli Polaków i trzech uczniów za rzekome uprawianie propagandy polskiej wśród dziatwy polskiej.

Nieszczęśliwe wypadki w kopalniach

Katowice 29. 11. PAT. Na szeregu kopalni Śląska opolskiego wydarzyły się w ostatnich dniach nieszczęśliwe wypadki górnicze. I tak na kopalni „Hohenzolern” zasypanych zostało spadającym węglem dwóch górników Polaków, którzy odnieśli ciężkie rany. Na kopalni sośnickiej w Zabrze wskutek oberwania się węgla doznał złamań na nogi jeden z nasypowaczy. Również na szybie „Delbrück” wskutek obsunięcia się filaru zasypany został jeden robotnik.

Burzliwe zebranie paryskie Ligi Obrony Praw Człowieka

Paryż. 29. 11. PAT. Liga obrony praw człowieka i obywatela zapowiedziała na wczoraj wieczór wielką wiec, poświęcony stosunkom francusko-niemieckim. Miał na nim wystąpić morderca Bascha, wiceprezes Ligi Gruenbach i Wiktor Cot, znany ze swoich wystąpień proniemieckich, ostatnio zwłaszcza jeździł do Berlina, gdzie wygłosił mowy, które wywołały protest na łamach prasy nacjonalistycznej francuskiej. Rozlepane od tygodnia afisze po całym mieście sprowadziły na wiec liczne rzesze publiczności. Jednak w chwili gdy przewodniczący Basch zabrał głos, aby otworzyć posiedzenie, usłyszano na sal okrzyki: „Przyjaciele Bascha nie będą dzisiaj przemawiali!” i kilkunastu młodych ludzi z Action Française rzuciło ku estradzie, spędzając z nimi mówców członków prezydium oraz rzucając ciuchnące gałki, wobec czego publiczność opuściła salę. Interwencja policji nie poskutkowała i wiec nie mógł odbyć.

„EWA” Pismo tygodniowe dla kobiet. (Warszawa. Nowotulpie 13). Nr 47 z 30 listopada br. zawiera: Józef Bender — O prawo do pracy; Kobiety w Powstaniu Listopadowym; S. A. Gołębiana — Wielka pielęgnarka; Mirjam Wolman-Sieraczłowa (Tel. Awiw) — Znamienne pochodzenie; Erika Mann — Mama płacze (nowela); dr. T. Nussenblatt — Podsunięte dziecko (list z Wiednia); odcinek powieściowy; Kobieta w domu; Kosmetyka itd.

W głębokim smutku i pogrzebie, zawiadamiamy o śmierci naszego kochanego kolegi bl. p.

Henryka Kupfermanna

zmarłego w sobotę, dnia 20 bm. w 23 roku życia

Pogrzeb odbędzie się dziś, w niedzielę, dnia 30. bm. o godzinie 1-szej w południu z domu przepogrzebowego na cmentarzu żydowskim w Krakowie

Urzednicy Domu Bankowego
A. HOLZER

Zaostrzona sytuacja w angielskim przemyśle węglowym

Londyn, 29. 11. PAT. Sytuacja węglowa grozi ciężkim przesileniem. Federacja górników odrzuciła bowiem propozycję właścicieli kopalń południowej Walii wprowadzenia zamiast 7 i pół godzinnej doby pracy 90-godzinnej na 2 tygodnie, co oznacza 8 godzin pracy dziennie, a w sobotę 5 godzin. Wobec wadliwie zrehabilitowanej ustawy węglowej, decyzja federacji górniczej jest bezapelacyjna, co jest tem tragiczniejsze, że górnicy południowej Walii gotowi byli przyjąć propozycję właścicieli

kopalń, celem uniknięcia obniżenia płac, a tymczasem górnicy z innych okręgów, gdzie zaprowadzony został 7 i pół godzinny dzień pracy, posiadający większą w Federacji, w obawie o swe zdobycze odrzucili propozycję 90 godzin pracy na dwa tygodnie dla innych okręgów, jak południowa Walia i Szkocja. Obecnie jedynym wyjściem jest wprowadzenie 7 i pół godzin pracy, ale równoczesne obniżenie płac. W przeciwnym razie oczekiwać należy w poniedziałek wybuchu strajku w południowej Walii.

Rocznica listopadowa w Warszawie

Warszawa 29. 11. PAT. Dzisiejsze uroczystości z okazji 100-nej rocznicy powstania listopadowego, rozpoczęły się nabożeństwem w kościele św. Jana. Na nabożeństwie obecni byli p. Prezydent Rzeczypospolitej, rząd in corpore, przedstawiciele państw obcych itd. Po nabożeństwie na placu zamkowym ustawili się w czworobok szkoły podchorążych, biorące udział w defiladzie. Na Krak. Przedmieściu ustawiona była specjalna trybuna dla p. Prezydenta. O godz. 10:15 p. Prezydent w towarzystwie wiceministra spraw wojskowych gen. Konarzewskiego, wszedł na trybunę celem przyjęcia defilady. Na czele defilujących oddziałów pierwszy przeszedł pluton szkoły podchorążych piechoty z Komorowa-Ostrowa w historycznych mundurach i czapkach z roku 1830. Defiladę prowadził płk. Bociański. O godz. 11:30 dla oddziałów podchorążych ustanowionych w Alejach Ujazdowskich rozległ się sygnał „baczność”, oznajmiający, że za chwilę nastąpi historyczne zaciągnięcie warty w Belwederze. Następnie płk. Bociański wydał rozkaz por. Świątalskiemu dowódcy oddziału, przybranego w historyczne ubiory, aby zaciągnął wartę. Oddział podchorążych odmaszerował następnie na wartownię, gdzie zaciągnął wartę. Zmiana warty w liczbie 10 podchorążych, odmaszerowała do Bramy Belwederu, gdzie zatrzymała się. Por. Świątalski przeszedł przez dziedziniec Belwederu i zameldował m. jorowi Buslerowi o objęciu warty w Belwederze przez oddział podchorążych. Z kolei nastąpiło rozstawienie posterunków, przy czem komenda wydawana była według reguł obowiązujących w wojsku w r. 1830.

Jubileuszowe monety

Warszawa 29. 11. Min. Matuszewski wydał rozporządzenie o puszczeniu w obieg 5 zł. monet srebrnych, noszących napis „Honor i Ojczyzna” a u dołu „1830 — 1930”, w setną rocznicę powstania.

Dekret o ubezpieczeniach społecznych

Warszawa 29. 11. W najbliższych dniach ogłoszony zostanie dekret o ubezpieczeniach społecznych.

W procesie „partji przemysłowej, zeznają dalsi oskarżeni

Moskwa, 29. 11. PAT. Na odbywającym się procesie członków partji przemysłowej w dalszym ciągu odbywają się zeznania oskarżonych. Zainteresowanie procesem wśród miejscowej ludności jest dość duże, natomiast słabne, o ile chodzi o dziennikarzy zagranicznych i korpus dyplomatyczny. Wczorajsze „Izwestija” znówu zarzucają Polsce, że w sprawie procesu partji przez słowoj udziela bardzo mało uwagi, nazywając proces ten komedią Moskwą.

Posel Witos w Krakowie

Wiadomość nasza o wyjeździe b. premiera pos. Witosa do Wierchosławic natychmiast po powrocie do Krakowa, nie sprawdza się. Jak donosi dzisiejszy „Głos Narodu” poseł Witos zatrzymał się w Krakowie, gdzie wczoraj odbył szereg konferencji z przyjaciółmi politycznymi w Redakcji „Piasta” na Małym Ryнку. Fcelset Witos jest zmierzony, chory na żółtaczkę, czy ma zapadnięte i mętne. W ciągu 3 miesięcy silnie posiwiał. O przejściach więziennych nie opowiada. Wobec przyjaciół oświadczył, że jałś czas pozostanie w Krakowie, a później uda się na stałe do Wierchosławic. W sprawie przyjęcia mandatu poselskiego oświadczył, że rzeka się stanowczo wejścia do Sejmu ze względów czysto osobistej natury. Byłego premiera Witosa odwiedził w Krakowie szereg wybitnych osobistości politycznych oraz delegacja akademickiej młodzieży ludowej.

Wieczór Pen-klubu austriackiego ku czci Sz. Asza

Wiedeń 29. 11. PAT. Wiedeński Pen-Club urządził jutro tj. w niedzielę z okazji rocznicy urodzin poety żydowskiego Szaloma Asza uroczysty wieczór. Mowę wygłosi poeta wiedeński Franciszek Werfel, poczem odczytane będą utwory Asza.

Czy wolno ministrowi sprawiedliwości uprawiać becę antysemitką?

Wiedeń 29. 11. ZAT. Sąd skazał na karę grzywny redaktora „Wiener Allgemeine Zeitung” oraz jej obrońcę za krytykowanie ministra sprawiedliwości Huebera z powodu jego znanych przemówień antysemitkich. Pismo zostało oskarżone o obrazę czci ministra. Obrońca redaktora „Wiener Allgemeine Zeitung” przed sądem prasowym przytoczył niektóre ustępy przemówienia Huebera i zapytał czy wolno ministrowi sprawiedliwości podburzać część ludności przeciwko prawnie uznanej żydowskiej gminie wyznaniowej, oraz dającego prokuratura państwa nie pociągnęła do odpowiedzialności ministra sprawiedliwości za jego podburzające przemówienia. Sąd uchylił dowód obrony i nie dopuścił do przytoczenia dalszych cytat z przemówień Huebera. Sąd stanął na stanowisku, że w swych przemówieniach minister Hueber nie popełnił żadnego pogwałcenia ustawy Redaktor „Wiener Allgemeine Zeitung” skazany został na grzywnę 1000 szylingów z zamianą na 14-dniowy areszt, zaś obrońca na karę dyscyplinarną i grzywnę w wysokości 100 szylingów. Obie strony odwołały się od wyroku sądu prasowego do wyższej instancji.

Wiedeń 29. 11. ZAT. Przed wyjazdem do Ameryki Usyszkin został przyjęty przez barona Edmunda Reitszylda.

Bl. p.

ABRAHAM MESSER

artysta malarz

po krótkiej a ciężkiej chorobie
zmarł przeżywszy lat 44

Pogrzeb odbędzie się dziś w niedzielę 30. bm. o godz. 2-jej popoł. z domu żałoby przy ul. Kościuszki l. 19 na cmentarzu żyd. w Krakowie, o czem zawiadamiają w nieutulonym żalu pozostali
Żona, syn i brat

ZAGIEDDY

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 29. 11. PAT. Akcje: Bank Polski 161, Sole Potasowe 92, Warsz. Taw. 35, Firley 24, Węgiel 40 i pół, Modrezjów 11 i pół, 11 i trzy czw., Ostrowiec ser. B. 50, Rudzki 14, Starachowice 15 i trzy czw., 16, Majewski 52 i pół. Pożyczki: 4-proc. inwestycyjna 99 i jedna czw., 10-proc. kolejowa 104, 8-proc. L. Z. Banku Gosp. Kraj. 94.

Dewizy: Londyn 43.31, 43.42, 43.20. Nowy Jork 8.914, 8.934, 8.894, Nowy Jork telegr. 8.922, 8.942, 8.902, Paryż 35.04 i pół, 35.14, 34.95, Praga 26.44, 26.50, 26.38, Szwajcaria 172.73, 173.16, 172.30, Wiedeń 125.55, 125.86, 125.24, Berlin 212.64.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 29. 11. 1930. Bez zmiany. Usposobienie spokojne.

GIEŁDA WIEDEŃSKA

Wiedeń, 29. 11. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 169.03—169.53, Bukareszt 4.20 i trzy ósme do 4.22 i trzy ósme, Budapeszt 124.03—124.33, Londyn 34.43 i jedna czw. do 34.53 i jedna czw., Nowy Jork 708.95—711.45, Paryż 27.84—27.94, Praga 21.01 i trzy czw. do 21.09 i trzy czw., Warszawa 79.45 i pół do 79.73 i pół, Zurych 137.27—137.78, Amerykańskie 706.25—710.25, Niemieckie 168.78—169.38, Francuskie 27.71—27.93, Szwajcarskie 136.93—137.73, Czeskie 20.99—21.11, Węgierskie 124—124.40

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 29. 11. PAT. Paryż 20.29, Londyn 25.07 i pół, Nowy Jork 5.16.40, Belgja 72.02, Włochy 27.02 i pół, Berlin 123.12, Wiedeń 72.69, Praga 15.31 i pół, Warszawa 57.85, Budapeszt 90.26, Bukareszt 3.06 i trzy ósme.

Jaka będzie tegoroczna zima?

Przyrodnicy niemieccy przepowiadają, że niedawna fala znacznego ochłodzenia i dużych opadów śnieżnych w górach są zwiastunami wyjątkowo surowej zimy, podobnej do tej, jaka była w 1928/29 r. Zwierzątka, zwane w Niemczech „Hamster”, czyli nasze chomiki, zagrzebały się na sea zimowy w tym roku bardzo głęboko w ziemi, zaopatrując się w wielki zapas jałda i wyscielki ze słomy. W zeszłym roku chomiki zagrzebały się na zimę tylko na kilka centymetrów pod powierzchnią ziemi. Tak samo też daleko grubszym, niż kiedykolwiek, futrem okryły się kozły i kozice, spotykane w lasach.

W wielu okolicach Niemiec lud tak wierzy w podobne oznaki, że mieszkańcy zaopatryli się w większe zapasy ciepłej odzieży i opału, aniżeli zwykle. pamiętają bowiem, jak dotkliwie dała im się we znaki surowa zima z przed dwóch lat, którą zapowiedziały podobne również zwiastuny.

Zaginiona lotniczka

Hawanna, 29. 11. PAT. Pamięć obawa, iż lotniczka australijska miss Muller, która odleciała wczoraj rano w kierunku Miami, zatonała w zatoce Florydy. Cztery aeroplany, które wydeciwały na poszukiwanie jej, nie odnaly żadnych śladów.

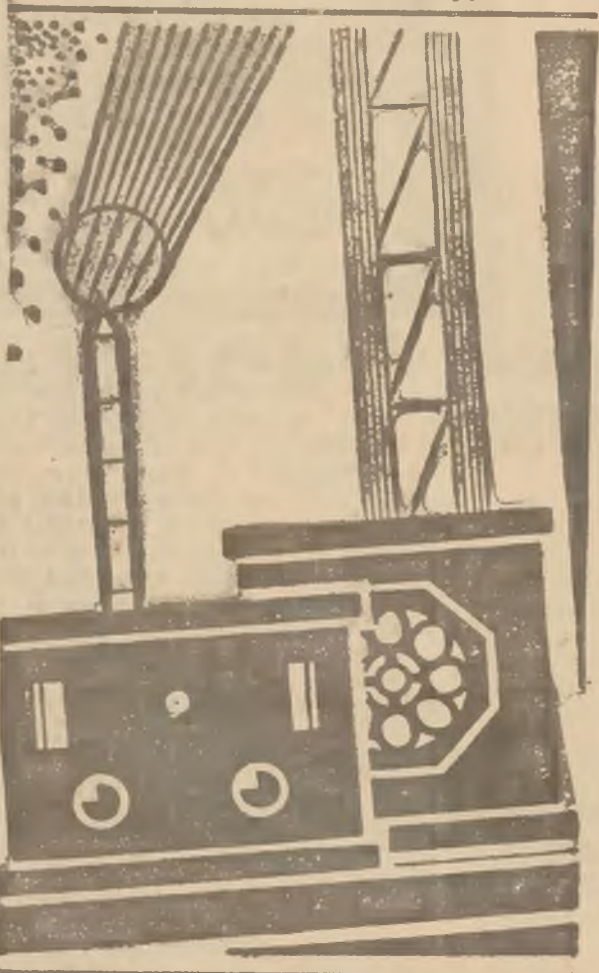
Hawanna 29. 11. PAT. Wszelkie nadzieje co do możliwości odnalezienia lotniczki australijskiej miss Muller zostały już porzucone. Lotniczka przed odlotem przeczuwała możliwość śmierci mówiąc: „Coś mi mówi, że utonę”.

SPROSTOWANIE. Tytuł artykułu zamieszczonego w dzisiejszym numerze na str. 5-jej brzmi: „P. Stupnicki odgrzewa folkystyczne mądrości”, a nie „P. Prylucki, itd.”. — jak mylnie wydrukowano.

— „JEHUDA”. Dziś, w niedzielę, o godz. 3.45 pop. referat p. K. Nowomiasta n. t. „Dlaczego żądamy zniszczenia Białej Księgi?”

CLOU SEZONU RADJOWEGO 1930/31

to NAJPOTĘŻNIEJSZA radjofoniczna STACJA ŚWIATA KOŁOS MARCONIEGO pod Warszawą, która uruchomiona będzie już za kilka miesięcy.

NIESKĄPTELNIE CZYSTY ODBIÓR

Wielki oświetlony julek marki MARCONIEGO, w wykonaniu

na lampy oświetlenia do sieci oświetleniowej lub akumulacyjnej i baterii w połączeniu ze specjalnym 4-o biegowym, kolumnowym głośnikiem MARCONI VOX 8 II, lub też

dwukolumnowy odbiornik z wstawianym głośnikiem, prostą sprężarką i klimatyzatorem wykonanymi z łatwością stacji słyszą. Cena zł. 1.300.

Wspomnijcie się z nowym systemem sprządek niemieckich.

POLSKIE ZAKŁADY MARCONI S. A.

Warszawa, Narbutta 29.

Do nabycia we wszystkich większych firmach radiotechnicznych.

ZAKOPANE

„PRZYSTAN” droga do Białego

Telefon 273. Pensjonat A. Rumeldowej przy muje zamówienia na pokoje na zimę.

Po myśl. rozp. Min. W. R. i O. P. z dnia 24 października 1930 (Dz. U. R. P. Nr. 75/30, poz. 593) rozpisuje się niniejszem

KONKURS

na posadę rabina Gminy wyznaniowej żydowskiej w Samborze.

Kandydaci, którzy odpowiadają warunkom powyższej ustawy, winni wnieść oferty wraz z dokumentami najpóźniej do dnia 14, licząc od daty ukazania się niniejszego ogłoszenia, do Zarządu Gminy wyznaniowej żydowskiej w Samborze.

Prezes Zarządu: Salomon Margulies.

3903x

PRENUMERATA: w Krakowie i na prow. miesięczna	Zł. 6'00	kwartal.	Zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu	6'20		18'60
Na prowincji z przesyłką pocztową	6'60		19'80
Zagranicą z przesyłką pocztową	10'00		30'00

„NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie także w poniedziałki i dni poświąt

POSAD

POSZUKUJĄ

BUCHALTER bilansista korespondent polsko-niemiecki, obce języki, piszący biegle na maszynie, długoletnia praktyka, zdolny sprzedawca z branży sukiennej, znający rynek zbytu podróży, zmieni posadę. Siła pierwszorzędną wymaga odpowiedniego uposażenia. — Zgłoszenia pod „Sukno” do Adm'n „N. Dziennika”. 3859x

BUCHALTER korespondent polsko-niemiecko-angielski, przyjmie jeszcze kilkugodzinne zajęcie. Zgłoszenia pod „Znajomość francuskiego” do Biura Statlera, Kraków, Rynek 8. 3866er

Zaoszczędzając dziennie tylko 10 groszy —

uczyni w ciągu 20 lat wraz z procentami zł 2061.—, 25 lat zł 3540.—, 30 lat zł 5921.—! A ileż to ciężko zapracowanych groszy wydaje się na marne w nieświadomości lub z braku doświadczenia! Nie należy nigdy kupować towaru najtańszego, ale też nie najdroższego. Kupując mydło w opakowaniu, niepotrzebnie się opłaca bezwartościowy papier. Zważcie na nazwisko wytwórcy i znak ochronny. Żądajcie i kupujcie tylko to słynne mydło „Kollontay z prałką”, a wówczas kupicie najlepiej i najkorzystniej. Mydło „Kollontay” ma bowiem 5 szczególnych zalet: jest niedrogie, jest aromatycznie perfumowane, nie ma zbytecznego opakowania, zawiera glicerynę i wreszcie fabryka gwarantuje za jego łagodność i czystość.

Mydło Kollontay

Złoty medal na Wystawie w Katowicach 1927. — Zastępca na m. Kraków: S. Goldstein, Kraków, Józefińska 30. — Zastępca na Małopolskę: H. Gleicher, Tarnów

Wyższe Studium Handlowe w Krakowie rozpisuje

PUBLICZNY PRZETARG

na wykonanie instalacji oświetlenia elektrycznego w drugim gmachu Wyższego Studium Handlowego w Krakowie. Formularze ofert otrzymają P. P. Oferenci w Kierownictwie budowy u P. Prof. Gałęzowskiego, Szpitalna L. 17 w dniu powszednie od 15 do 17-ej za zwrotem kosztów zł 6.—, tamże otrzymają P. P. Oferenci plany do wglądnięcia i potrzebne wyjaśnienia.

Termin składania ofert zapieczętowanych do rąk Dyrektora Wyższego Studium Handlowego w Krakowie, ul. Sienkiewicza L. 4, mija w poniedziałek, dnia 15 grudnia o godzinie 13-ej. Otwarcie ofert nastąpi o godzinie 13¹/₄

TRUSKAWIEC

Zakład zdrojowo-kąpielowy i stacja klimatyczna (Województwo łwowskie)

SEZON ZIMOWY

jak zwykle od 1 grudnia do 1 marca 1931.

Znakomite warunki leczenia i wypoczynku.

W łazienkach, pijalni wód, w klubie, w restauracji zakładowej i willach zakładowych **centralne ogrzewanie.**

Przy każdej łazience osobna leżalnia.

Ceny kąpeli, mieszkań i w pensjonatach niższe.

Informacji żądać — mieszkanie zamawiać — **tylko przez Zarząd Zdrojowy.**

ZDOLNA urzędniczka, z kilkuletnią praktyką, obeznana wszechstronnie ze wszelkimi czynnościami biurowymi, poszukuje posady od zaraz, względnie od 1 stycznia. Zgłoszenia do Admin. „Now. Dziennika” pod „Zdolna”

Nadeszły świeże żurnale i kroje paryskie

do pracowni sukien i płaszczy damskich w „Ognisku Pracy” przy ul. Mikołajskiej 9, II. piętro. Zamówienia przyjmuje się codziennie, z wyjątkiem sobót od godz. 11—1.

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym łamie. — Strona w tekście i nadesłaniem ma 3 łamy po 74 milim. — Strona za tekstem 6 łamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. CENY w złotych: 1 strona 1'25. — Tekst 1'—. Nadesłane 0'75. — Za tekstem 0'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratyfikacja 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.